

Издание
на български език

Информация и известия

Година 63

7 септември 2020 г.

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2020/C 297/01 Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз* 1

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2020/C 297/02 Дело C-378/16 P: Решение на Съда (трети състав) от 16 юли 2020 г. — Inclusion Alliance for Europe GEIE/Европейска комисия (Обжалване — Арбитражна клауза — Споразумения за отпускане на безвъзмездни средства, сключени по линия на Седмата рамкова програма за научни изследвания, технологично развитие и демонстрационни дейности (2007—2013) и по линия на Рамковата програма за конкурентоспособност и иновации (2007—2013) — Проекти MARE, Senior и ECRN — Решение на Комисията да изиска възстановяване на негължимо платените суми — Компетентност на съда на Съюза) 2

2020/C 297/03 Дело C-517/17: Решение на Съда (пети състав) от 16 юли 2020 г. (преюдициално запитване от Bundesverwaltungsgericht — Германия) — Milkiyas Addis/Bundesrepublik Deutschland (Преюдициално запитване — Пространство на свобода, сигурност и правосъдие — Политика във връзка с убежището — Общи процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила — Директива 2013/32/ЕС — Членове 14 и 34 — Задължение за предоставяне на кандидата за международна закрила на възможност за провеждане на лично интервю, преди да бъде прието решение за недопустимост — Неизпълнение на задължението в първоинстанционното производство — Последици) 2

2020/C 297/04	Дело C-584/17 P: Решение на Съда (трети състав) от 16 юли 2020 г. — ADR Center SpA/Европейска комисия (Обжалване — Арбитражна клауза — Споразумения за отпускане на безвъзмездни средства, сключени по линия на специалната програма „Гражданско правосъдие“ за периода 2007 — 2013 г. — Одитни доклади, които поставят под съмнение допустимостта на някои разходи — Решение на Европейската комисия да изиска възстановяване на недължимо платените суми — Член 299 ДФЕС — Правомощие на Комисията да приема решения, които представляват изпълнително основание, в рамките на договорни правоотношения — Компетентност на съда на Съюза — Ефективна съдебна защита) . . .	3
2020/C 297/05	Дело C-311/18: Решение на Съда (голям състав) от 16 юли 2020 г. (преюдициално запитване от High Court (Ирландия) — Ирландия) — Data Protection Commissioner/Facebook Ireland Limited, Maximilian Schrems (Преюдициално запитване — Защита на физическите лица при обработването на лични данни — Харта на основните права на Европейския съюз — Членове 7, 8 и 47 — Регламент (ЕС) 2016/679 — Член 2, параграф 2 — Приложно поле — Предаване на лични данни на трети държави за търговски цели — Член 45 — Решение на Комисията относно адекватното ниво на защита — Член 46 — Предаване на данни с подходящи гаранции — Член 58 — Правомощия на надзорните органи — Обработване на предаваните данни от публичните органи на трета държава за цели, свързани с националната сигурност — Преценка на адекватността на нивото на защита, осигурено в третата държава — Решение 2010/87/ЕС — Стандартни клаузи за защита при предаването на лични данни на трети държави — Подходящи гаранции, предоставени от администратора — Валидност — Решение за изпълнение (ЕС) 2016/1250 — Адекватност на защитата, осигурявана от Щита за личните данни в отношенията между Европейския съюз и Съединените щати — Валидност — Жалба на физическо лице, чиито данни са предадени от Европейския съюз на Съединените щати)	4
2020/C 297/06	Дело C-549/18: Решение на Съда (голям състав) от 16 юли 2020 г. — Европейска комисия/Румъния (Неизпълнение на задължения от държава членка — Член 258 ДФЕС — Предотвратяване на използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма — Директива (ЕС) 2015/849 — Липса на транспониране и/или на съобщаване на транспониращите мерки — Член 260, параграф 3 ДФЕС — Искане за осъждане да се заплати еднократна сума)	5
2020/C 297/07	Дело C-550/18: Решение на Съда (голям състав) от 16 юли 2020 г. — Европейска комисия/Ирландия (Неизпълнение на задължения от държава членка — Член 258 ДФЕС — Предотвратяване на използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма — Директива (ЕС) 2015/849 — Липса на транспониране и/или на съобщаване на транспониращите мерки — Член 260, параграф 3 ДФЕС — Искане за осъждане да се заплати еднократна сума)	6
2020/C 297/08	Дело C-606/18 P: Решение на Съда (втори състав) от 16 юли 2020 г. — Nexans France SAS, Nexans SA/Европейска комисия (Обжалване — Конкуренция — Картели — Европейски пазар на подземни и подводни електрически кабели — Разпределяне на пазара в рамките на проекти — Регламент (ЕО) № 1/2003 — Член 20 — Правомощия на Европейската комисия за извършване на проверка в рамките на картелното производство — Правомощие да се копират данни без предварителна проверка и впоследствие да се разглеждат в помещенията на Комисията — Глоби — Правомощие за пълен съдебен контрол)	6
2020/C 297/09	Дело C-610/18: Решение на Съда (голям състав) от 16 юли 2020 г. (преюдициално запитване от Centrale Raad van Beroep — Нидерландия) — AFMB Ltd и др./Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank (Преюдициално запитване — Работници мигранти — Социална сигурност — Приложимо законодателство — Регламент (ЕИО) № 1408/71 — Член 14, точка 2, буква а) — Понятието „лице, което е член на екипажа на предприятие“ — Регламент (ЕО) № 883/2004 — Член 13, параграф 1, буква б) — Понятието „работодател“ — Шофьори на товарни автомобили, които обичайно осъществяват дейност като наети лица в две или повече държави членки или държави от Европейската асоциация за свободна търговия (ЕАСТ) — Шофьори на товарни автомобили, които са сключили трудов договор с едно предприятие, но спрямо които действителната власт упражнява друго предприятие, установено в държавата членка, където тези шофьори пребивават — Определяне на предприятието, което има статут на „работодател“)	7

2020/C 297/10	Дело C-658/18: Решение на Съда (втори състав) от 16 юли 2020 г. (преюдициално запитване от Giudice di pace di Bologna — Италия) — UX/Governo della Repubblica italiana (Преюдициално запитване — Допустимост — Член 267 ДФЕС — Понятие за национална юрисдикция — Критерии — Социална политика — Директива 2003/88/ЕО — Приложно поле — Член 7 — Платен годишен отпуск — Директива 1999/70/ЕО — Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) — Клаузи 2 и 3 — Понятие „работник на срочен трудов договор“ — Мирови съдии и редови магистрати — Различно третиране — Клауза 4 — Принцип на недопускане на дискриминация — Понятие „обективни причини“)	8
2020/C 297/11	Дело C-686/18: Решение на Съда (първи състав) от 16 юли 2020 г. (преюдициално запитване от Consiglio di Stato — Италия) — ОС и др., Adusbef, Federconsumatori, PB и др., QA и др./Banca d'Italia, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze (Преюдициално запитване — Допустимост — Член 63 и сл. ДФЕС — Свободно движение на капитали — Член 17 и сл. ДФЕС — Държавни помощи — Членове 16 и 17 от Хартата на основните права на Европейския съюз — Свобода на стопанската инициатива — Право на собственост — Регламент (ЕС) № 575/2013 — Пруденциални изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници — Член 29 — Регламент (ЕС) № 1024/2013 — Член 6, параграф 4 — Пруденциален надзор над кредитните институции — Конкретни задачи, възложени на Европейската централна банка (ЕЦБ) — Делегиран регламент (ЕС) № 241/2014 — Регулаторни технически стандарти за капиталовите изисквания за институциите — Национална правна уредба, която налага праг на активите на кооперативните банки, учредени под формата на кооперативни дружества, и която позволява да се ограничи правото на обратно изкупуване на акции на напускащи съдружници)	9
2020/C 297/12	Дело C-714/18 P: Решение на Съда (втори състав) от 16 юли 2020 г. — АСТС GmbH/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO), Taiga AB (Обжалване — Марка на Европейския съюз — Регламент (ЕО) № 207/2009 — Заявка за регистрация на словна марка на Европейския съюз „tigha“ — Възражение, подадено от притежателя на по-ранната марка на Европейския съюз „TAIGA“ — Частично отхвърляне на заявката за регистрация — Член 8, параграф 1, буква б) — Преценка на вероятността от объркване — Преценка на сходството на конфликтните знаци в концептуално отношение — Член 42, параграф 2 — Доказване на реалното използване на по-ранната марка — Доказване на използването „за част от стоките или от услугите“ — Определяне на самостоятелна подкатегория от стоки)	10
2020/C 297/13	Дело C-771/18: Решение на Съда (девети състав) от 16 юли 2020 г. — Европейска комисия/Унгария (Иск за установяване на неизпълнение на задължения — Вътрешни пазари на електроенергия и на природен газ — Преносни мрежи за електроенергия и за природен газ — Условия за достъп — Регламент (ЕО) № 714/2009 — Член 14, параграф 1 — Регламент (ЕО) № 715/2009 — Член 13, параграф 1 — Разходи — Определяне на таксите за достъп до мрежите — Директива 2009/72/ЕО — Член 37, параграф 17 — Директива 2009/73/ЕО — Член 41, параграф 17 — Вътрешни способности за защита — Принцип на ефективна съдебна защита)	10
2020/C 297/14	Дело C-73/19: Решение на Съда (първи състав) от 16 юли 2020 г. (преюдициално запитване от Hof van beroep te Antwerpen — Белгия) — Belgische Staat, представлявана от Minister van Werk, Economie en Consumenten, който отговаря за Buitenlandse handel, и от Directeur-Generaal van de Algemene Directie Controle en Bemiddeling van de FOD Economie, K.M.O., Middenstand en Energie, понастоящем Algemene Directie Economische Inspectie, Directeur-Generaal van de Algemene Directie Controle en Bemiddeling van de FOD Economie, K.M.O., Middenstand en Energie, понастоящем Algemene Directie Economische Inspectie/Movic BV, Events Belgium BV, Leisure Tickets & Activities International BV (Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по гражданскоправни въпроси — Регламент (ЕС) № 1215/2012 — Член 1, параграф 1 — Приложно поле — Понятие за граждански и търговски дела — Иск за преустановяване на нелоялни търговски практики, предявен от орган на публичната власт с цел защита на интересите на потребителите)	11
2020/C 297/15	Дело C-80/19: Решение на Съда (първи състав) от 16 юли 2020 г. (преюдициално запитване от Lietuvos Aukščiausiasis Teismas — Литва) — производство, образувано по почин на E. E. (Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по гражданскоправни въпроси — Регламент (ЕС) № 650/2012 — Приложно поле — Понятие за наследяване с трансгранични последици — Понятие за обичайно местопребиваване на починалия — Член 3, параграф 2 — Понятие за съд — Приложимост спрямо нотариусите на правилата относно съдебната компетентност — Член 3, параграф 1, букви ж) и и) — Понятие за решение и за автентичен акт — Членове 5, 7 и 22 — Споразумение за избор на съд и за избор на правото, приложимо към наследяването — Член 83, параграфи 2 и 4 — Преходни разпоредби)	12

2020/C 297/16	Дело C-97/19: Решение на Съда (втори състав) от 16 юли 2020 г. (преюдициално запитване от Finanzgericht Düsseldorf — Германия) — Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG/Hauptzollamt Köln (Преюдициално запитване — Митнически кодекс — Митнически декларации — Член 78 от този кодекс — Поправка на митническата декларация — Име на декларатора — Промяна в информацията, свързана с личността на декларатора, чиято цел е да се установи отношение на косвено представителство — Косвено представителство на лицето, получило сертификат за внос)	13
2020/C 297/17	Дело C-129/19: Решение на Съда (голям състав) от 16 юли 2020 г. (преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione — Италия) — Presidenza del Consiglio dei Ministri/BV (Преюдициално запитване — Директива 2004/80/ЕО — Член 12, параграф 2 — Национални режими за обезщетяване на жертвите на извършени с насилие умишлени престъпления, които гарантират справедливо и подходящо обезщетяване — Приложно поле — Жертва, пребиваваща на територията на държавата членка, в която е извършано с насилие умишлено престъпление — Задължение за прилагане спрямо тази жертва на националния режим за обезщетяване — Понятие „справедливо и подходящо обезщетение“ — Отговорност на държавите членки при нарушаване на правото на Съюза)	13
2020/C 297/18	Съединени дела C-133/19, C-136/19 и C-137/19: Решение на Съда (трети състав) от 16 юли 2020 г. (преюдициални запитвания от Conseil d'État — Белгия) — В. М. М. (C-133-19 и C-136/19), В. С. (C-133/19), В. М. (C-136/19), В. М. О. (C-137/19)/État belge (Преюдициално запитване — Пространство на свобода, сигурност и правосъдие — Политика относно имиграцията — Право на събиране на семейството — Директива 2003/86/ЕО — Член 4, параграф 1 — Понятието „малолетно или непълнолетно дете“ — Член 24, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз — Висш интерес на детето — Член 47 от Хартата на основните права — Право на ефективни правни средства за защита — Деца на кандидата за събиране на семейството, навършили пълнолетие в хода на производството по вземане на решение или на съдебното производство против решението за отхвърляне на заявлението за събиране на семейството)	14
2020/C 297/19	Съединени дела C-224/19 и C-259/19: Решение на Съда (четвърти състав) от 16 юли 2020 г. (преюдициални запитвания от Juzgado de Primera Instancia nº 17 de Palma de Mallorca, Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Ceuta — Испания) — CY/CaixaBank SA (C-224/19), LG, PK/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA (C-259/19) (Преюдициално запитване — Защита на потребителите — Директива 93/13/ЕИО — Членове 6 и 7 — Потребителски договори — Ипотечни кредити — Неравноправни клаузи — Клауза, с която всички разноски по учредяване и заличаване на ипотека се възлагат на кредитополучателя — Последици от обявяването на посочените клаузи за нищожни — Правомощия на националния съд при наличието на клауза, квалифицирана като „неравноправна“ — Разпределение на разноските — Прилагане на диспозитивни национални норми — Член 3, параграф 1 — Претенка на неравноправни договорни клаузи — Член 4, параграф 2 — Изключване на клаузите относно основния предмет на договора или на актуализацията на цените или възнаграждението — Условие — Член 5 — Задължение за съставяне на договорните клаузи на ясен и разбираем език — Съдебни разноски — Погасителна давност — Принцип на ефективност)	15
2020/C 297/20	Дело C-249/19: Решение на Съда (първи състав) от 16 юли 2020 г. (преюдициално запитване от Tribunalul București — Румъния) — JE/KF (Преюдициално запитване — Регламент (ЕС) № 1259/2010 — Засилено сътрудничество в областта на приложимото право при развод и законна раздяла — Единни правила — Член 10 — Прилагане на правото на сезирания съд)	16
2020/C 297/21	Дело C-253/19: Решение на Съда (девети състав) от 16 юли 2020 г. (преюдициално запитване от Tribunal da Relação de Guimarães — Португалия) — МН, NI/OJ, Novo Banco SA (Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по гражданскоправни въпроси — Производство по несъстоятелност — Регламент (ЕС) 2015/848 — Член 3 — Международна компетентност — Център на основните интереси на длъжника — Физическо лице, което не упражнява независима стопанска или професионална дейност — Оборима презумпция, съгласно която центърът на основните интереси на това лице е мястото на обичайното му пребиваване — Оборване на презумпцията — Положение, в което единственият недвижим имот на длъжника се намира извън държавата членка на обичайното му пребиваване)	16
2020/C 297/22	Дело C-411/19: Решение на Съда (шести състав) от 16 юли 2020 г. (преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio — Италия) — WWF Italia o.n.l.u.s. и др./Presidenza del Consiglio dei Ministri, Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS) (Преюдициално запитване — Околна среда — Директива 92/43/ЕИО — Член 6 — Опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна — Специални защитени зони — Строеж на пътен участък — Оценка на въздействието на този проект върху съответната специална защитена зона — Разрешение — Наложителни причини от приоритетен обществен интерес)	17

2020/C 297/23	Дело C-424/19: Решение на Съда (шести състав) от 16 юли 2020 г. (преюдициално запитване от Curtea de Apel București — Румъния) — Cabinet de avocat UR/Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice, MJ, NK (Преюдициално запитване — Директива 2006/112/ЕО — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Член 9, параграф 1 — Понятие „данъчнозадължено лице“ — Лице, упражняващо професията адвокат — Влязъл в сила правораздавателен акт — Принцип на силата на пресъдено нещо — Обхват на посочения принцип, ако този акт е несъвместим с правото на Съюза)	18
2020/C 297/24	Дело C-496/19: Решение на Съда (осми състав) от 16 юли 2020 г. (преюдициално запитване от Commissione tributaria regionale della Campania — Италия) — Antonio Capaldo SpA/Agenzia delle dogane e dei monopoli — Ufficio delle dogane di Salerno (Преюдициално запитване — Митнически съюз — Митнически кодекс на Общността — Регламент (ЕИО) № 2913/92 — Контрол на стоките — Искане за последваща проверка на митническата декларация — Последващ контрол)	19
2020/C 297/25	Дело C-686/19: Решение на Съда (шести състав) от 16 юли 2020 г. (преюдициално запитване от Augstākā tiesa (Senāts) — Латвия) — SIA „Soho Group“/Patērētāju tiesību aizsardzības centrs (Преюдициално запитване — Защита на потребителите — Договори за потребителски кредити — Директива 2008/48/ЕО — Понятие „общи разходи по кредита за потребителя“ — Разходи, свързани с удължаването на срока на кредита)	19
2020/C 297/26	Дело C-436/19 P: Жалба, подадена на 6 юни 2019 г. от Abaco Energy SA и др. срещу определението, постановено от Общия съд (девети състав) на 25 март 2019 г. по дело T-186/18, Abaco Energy SA и др./Комисия	20
2020/C 297/27	Дело C-176/20: Преюдициално запитване от Curtea de Apel Alba Julia (Румъния), постъпило на 7 април 2020 г. — SC Avio Lucos SRL/Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul județean Dolj, Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) — Aparat Central	20
2020/C 297/28	Дело C-179/20: Преюдициално запитване от Curtea de Apel (Румъния), постъпило на 7 април 2020 г. — Fondul Proprietatea SA/Guvernul României, SC Complexul Energetic Hunedoara SA, в ликвидация, Compania Națională de Transport a Energiei Electrice Transelectrica SA, SC Complexul Energetic Oltenia SA	21
2020/C 297/29	Дело C-182/20: Преюдициално запитване от Curtea de Apel Suceava (Румъния), постъпило на 23 април 2020 г. — BE, DT/Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, Accer Ipurl Suceva — lichidator judiciar al BE, EP	22
2020/C 297/30	Дело C-217/20: Преюдициално запитване от Rechtbank Overijssel (Нидерландия), постъпило на 25 май 2020 г. — XXXX/Staatssecretaris van Financiën	22
2020/C 297/31	Дело C-218/20: Преюдициално запитване от Tribunalul Mureș (Румъния), постъпило на 27 май 2020 г. — Sindicatul Lucrătorilor din Transporturi, TD/SC Samidani Trans SRL	23
2020/C 297/32	Дело C-225/20: Преюдициално запитване от Curtea de Apel Constanța (Румъния), постъпило на 29 май 2020 г. — Euro Delta Danube Srl/Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul Județean Tulcea	23
2020/C 297/33	Дело C-233/20: Преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof (Австрия), постъпило на 4 юни 2020 г. — WD/job-medium GmbH in Liquidation	24
2020/C 297/34	Дело C-237/20: Преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия), постъпило на 5 юни 2020 г. — Federatie Nederlandse Vakbeweging/Heiploeg Seafood International BV, Heitrans International BV	25
2020/C 297/35	Дело C-241/20: Преюдициално запитване от Tribunal de première instance du Luxembourg (Белгия), постъпило на 5 юни 2020 г. — BJ/État belge	26
2020/C 297/36	Дело C-245/20: Преюдициално запитване от Rechtbank Midden-Nederland (Нидерландия), постъпило на 29 май 2020 г. — X, Z/Autoriteit Persoonsgegevens	27

2020/C 297/37	Дело C-246/20: Преюдициално запитване от Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, Afdeling Gent (Белгия), постъпило на 3 юни 2020 г. — Openbaar Ministerie/EA	28
2020/C 297/38	Дело C-251/20: Преюдициално запитване от Cour de cassation (Франция), постъпило на 10 юни 2020 г. — Gtflix Tv/DR	28
2020/C 297/39	Дело C-253/20: Преюдициално запитване от Hof van beroep Brussel (Белгия), постъпило на 9 юни 2020 г. — Imprexco N.V./Novartis AG	29
2020/C 297/40	Дело C-254/20: Преюдициално запитване от Hof van beroep te Brussel (Белгия), постъпило на 9 юни 2020 г. — PI Pharma NV/Novartis AG, Novartis Pharma NV	29
2020/C 297/41	Дело C-269/20: Преюдициално запитване от Bundesfinanzhof (Германия), постъпило на 18 юни 2020 г. — Finanzamt T/S	30
2020/C 297/42	Дело C-274/20: Преюдициално запитване от Giudice di pace di Massa (Италия), постъпило на 19 юни 2020 г. — GN, WX/Prefettura di Massa Carrara — Ufficio Territoriale del Governo di Massa Carrara	31
2020/C 297/43	Дело C-283/20: Преюдициално запитване от tribunal du travail francophone de Bruxelles (Белгия), постъпило на 25 юни 2020 г. — CO, ME, GC и 42 други/MJ, Европейска комисия, Европейска служба за външна дейност, Съвет на Европейския съюз, Eulex Kosovo	32
2020/C 297/44	Дело C-288/20: Преюдициално запитване от tribunal judiciaire — Bobigny (Франция), постъпило на 30 юни 2020 г. — BNP Paribas Personal Finance SA/ZD	32
2020/C 297/45	Дело C-289/20: Преюдициално запитване от Cour d'appel de Paris (Франция), постъпило на 30 юни 2020 г. — IB/FA	34
2020/C 297/46	Дело C-290/20: Преюдициално запитване от Satversmes tiesa (Латвия), постъпило на 30 юни 2020 г. — AS Latvijas Gāze/Latvijas Republikas Saeima, Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija	34
2020/C 297/47	Дело C-299/20: Преюдициално запитване от Conseil d'État (Франция), постъпило на 6 юли 2020 г. — Icade Promotion Logement SAS/Ministère de l'Action et des Comptes publics	35
2020/C 297/48	Дело C-328/20: Иск, предявен на 22 юли 2020 г. — Европейска комисия/Република Австрия	36
2020/C 297/49	Дело C-331/20 P: Жалба, подадена на 22 юли 2020 г. от Volotea, SA срещу решението, постановено от Общия съд (първи разширен състав) на 13 май 2020 г. по дело T-607/17, Volotea/Комисия	37
2020/C 297/50	Дело C-343/20 P: Жалба, подадена на 23 юли 2020 г. от easyJet Airline Co. Ltd срещу решението, постановено от Общия съд (първи разширен състав) на 13 май 2020 г. по дело T-8/18, easyJet Airline/Комисия	38
Общ съд		
2020/C 297/51	Дело T-371/20: Жалба, подадена на 15 юни 2020 г. — Pollinis France/Комисия	39
2020/C 297/52	Дело T-381/20: Жалба, подадена на 20 юни 2020 г. — Datax/REA	39
2020/C 297/53	Дело T-392/20: Жалба, подадена на 19 юни 2020 г. — Flašker/Комисия	40
2020/C 297/54	Дело T-404/20: Жалба, подадена на 27 юни 2020 г. — Global Translation Solutions/Комисия	41
2020/C 297/55	Дело T-415/20: Жалба, подадена на 3 юли 2020 г. — КТ/ЕИБ	42
2020/C 297/56	Дело T-425/20: Жалба, подадена на 3 юли 2020 г. — KU/EEAS	43
2020/C 297/57	Дело T-435/20: Жалба, подадена на 7 юли 2020 г. — JR/Комисия	44
2020/C 297/58	Дело T-440/20: Жалба, подадена на 10 юли 2020 г. — Jindal Saw и Jindal Saw Italia/Комисия	44

2020/C 297/59	Дело T-441/20: Жалба, подадена на 10 юли 2020 г. — Jindal Saw и Jindal Saw Italia/Комисия	45
2020/C 297/60	Дело T-442/20: Жалба, подадена на 13 юли 2020 г. — Grangé и Van Strydonck/EUIPO — Nema (âme)	46
2020/C 297/61	Дело T-443/20: Жалба, подадена на 13 юли 2020 г. — Sanford/EUIPO — Avery Zweckform (Labels)	46
2020/C 297/62	Дело T-457/20: Жалба, подадена на 13 юли 2020 г. — VeriGraft/Изпълнителна агенция за малките и средните предприятия (EASME)	47
2020/C 297/63	Дело T-464/20: Жалба, подадена на 21 юли 2020 г. — Eggy Food/EUIPO (YOUR DAILY PROTEIN)	48
2020/C 297/64	Дело T-474/20: Жалба, подадена на 24 юли 2020 г. — LD/Комисия	48

IV

*(Информация)*ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*
(2020/C 297/01)

Последна публикация

ОВ С 287, 31.8.2020 г.

Предишни публикации

ОВ С 279, 24.8.2020 г.

ОВ С 271, 17.8.2020 г.

ОВ С 262, 10.8.2020 г.

ОВ С 255, 3.8.2020 г.

ОВ С 247, 27.7.2020 г.

ОВ С 240, 20.7.2020 г.

Може да намерите тези текстове на адрес

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (трети състав) от 16 юли 2020 г. — Inclusion Alliance for Europe GEIE/Европейска комисия

(Дело C-378/16 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Арбитражна клауза — Споразумения за отпускане на безвъзмездни средства, сключени по линия на Седмата рамкова програма за научни изследвания, технологично развитие и демонстрационни дейности (2007—2013) и по линия на Рамковата програма за конкурентоспособност и иновации (2007—2013) — Проекти MARE, Senior и ECRN — Решение на Колецията да изиска възстановяване на недължимо платените суми — Компетентност на съда на Съюза)

(2020/C 297/02)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Inclusion Alliance for Europe GEIE (представители: A. D'Amico и S. Famiani, avvocati)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: първоначално F. Moro, S. Delaude и L. Di Paolo, впоследствие F. Moro и S. Delaude, подпомагани от D. Gullo, avvocato)

Диспозитив

- 1) Отменя определение на Общия съд на Европейския съюз от 21 април 2016 г., Inclusion Alliance for Europe/Комисия (T-539/13, непубликувано, EU:T:2016:235).
- 2) Връща дело T-539/13 на Общия съд на Европейския съюз за ново разглеждане.
- 3) Не се произнася по съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 326, 5.9.2016 г.

Решение на Съда (пети състав) от 16 юли 2020 г. (преюдициално запитване от Bundesverwaltungsgericht — Германия) — Milkiyas Addis/Bundesrepublik Deutschland

(Дело C-517/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Пространство на свобода, сигурност и правосъдие — Политика във връзка с убежището — Общи процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила — Директива 2013/32/ЕС — Членове 14 и 34 — Задължение за предоставяне на кандидата за международна закрила на възможност за провеждане на лично интервю, преди да бъде прието решение за недопустимост — Неизпълнение на задължението в първоинстанционното производство — Последници)

(2020/C 297/03)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesverwaltungsgericht

Страни в главното производство

Ищец/Жалбоподател: Milkiyas Addis

Ответник: Bundesrepublik Deutschland

Диспозитив

Членове 14 и 34 от Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, съгласно която неизпълнението на задължението да се предостави на кандидата за международна закрила възможност за провеждане на лично интервю, преди да бъде прието решение за недопустимост на основание на член 33, параграф 2, буква а) от тази директива, не води до отмяна на това решение и връщане на преписката на решаващия орган, освен ако тази правна уредба позволява на кандидата лично да изложи в производството по обжалване на такова решение всички свои доводи срещу посоченото решение в рамките на изслушване, при което се спазват приложимите основни условия и гаранции, прогласени в член 15 от споменатата директива, и макар тези доводи да не могат да променят същото решение.

(¹) ОВ С 392, 20.11.2017 г.

Решение на Съда (трети състав) от 16 юли 2020 г. — ADR Center SpA/Европейска комисия

(Дело C-584/17 P) (¹)

(Обжалване — Арбитражна клауза — Споразумения за отпускане на безвъзмездни средства, сключени по линия на специалната програма „Гражданско правосъдие“ за периода 2007 — 2013 г. — Одитни доклади, които поставят под съмнение допустимостта на някои разходи — Решение на Европейската комисия да изиска възстановяване на недължимо платените суми — Член 299 ДФЕС — Правомощие на Комисията да приема решения, които представляват изпълнително основание, в рамките на договорни правоотношения — Компетентност на съда на Съюза — Ефективна съдебна защита)

(2020/C 297/04)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: ADR Center SpA (представители: A. Guillerme и T. Bontinck, avocats)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: J. Estrada de Solà и A. Katsimerou)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) ADR Center SpA понася две трети от направените от него съдебни разноски и две трети от съдебните разноски на Европейската комисия.
- 3) Европейската комисия понася една трета от направените от нея съдебни разноски и една трета от съдебните разноски на ADR Center SpA.

(¹) ОВ С 5, 8.1.2018 г.

Решение на Съда (голям състав) от 16 юли 2020 г. (преюдициално запитване от High Court (Ирландия) — Ирландия) — Data Protection Commissioner/Facebook Ireland Limited, Maximillian Schrems

(Дело C-311/18) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Защита на физическите лица при обработването на лични данни — Харта на основните права на Европейския съюз — Членове 7, 8 и 47 — Регламент (ЕС) 2016/679 — Член 2, параграф 2 — Приложно поле — Предаване на лични данни на трети държави за търговски цели — Член 45 — Решение на Комисията относно адекватното ниво на защита — Член 46 — Предаване на данни с подходящи гаранции — Член 58 — Праволощия на надзорните органи — Обработване на предаваните данни от публичните органи на трета държава за цели, свързани с националната сигурност — Преценка на адекватността на нивото на защита, осигурено в третата държава — Решение 2010/87/ЕС — Стандартни клаузи за защита при предаването на лични данни на трети държави — Подходящи гаранции, предоставени от администратора — Валидност — Решение за изпълнение (ЕС) 2016/1250 — Адекватност на защитата, осигурявана от Щита за личните данни в отношенията между Европейския съюз и Съединените щати — Валидност — Жалба на физическо лице, чиито данни са предадени от Европейския съюз на Съединените щати)

(2020/C 297/05)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

High Court (Irlande)

Страни в главното производство

Data Protection Commissioner

Facebook Ireland Limited, Maximillian Schrems

в присъствието на: The United States of America, Electronic Privacy Information Centre, BSA Business Software Alliance Inc., Digitaleurope

Диспозитив

- 1) Член 2, параграфи 1 и 2 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) трябва да се тълкува в смисъл, че предаване на лични данни за търговски цели от икономически оператор, установен в държава членка, към друг икономически оператор, установен в трета държава, попада в приложното поле на този регламент, независимо че по време на предаването или след него тези данни могат да се обработват от органите на съответната трета държава за целите на обществената сигурност, отбраната и държавната сигурност.
- 2) Член 46, параграф 1 и член 46, параграф 2, буква в) от Регламент 2016/679 трябва да се тълкуват в смисъл, че изискваните от тези разпоредби подходящи гаранции, приложими права и ефективни правни средства за защита трябва да гарантират, че правата на лицата, чиито лични данни са предадени на трета държава въз основа на стандартни клаузи за защита на данните, се ползват с ниво на защита, което по същество е равностойно на гарантираното в Европейския съюз с този регламент, разглеждан в светлината на Хартата на основните права на Европейския съюз. За тази цел при оценката на гарантираното в контекста на такова предаване ниво на защита трябва по-специално да се вземат предвид както договорните клаузи, уговорени между администратора или обработващия лични данни, установени в Европейския съюз, и получателя на предаването, установен в съответната трета държава, така и, що се отнася до евентуалния достъп на публичните органи на тази трета държава до така предадените лични данни, релевантните елементи на нейната правна система, и по-специално посочените в член 45, параграф 2 от този регламент.
- 3) Член 58, параграф 2, букви е) и й) от Регламент 2016/679 трябва да се тълкува в смисъл, че, освен ако съществува надлежно прието от Европейската комисия решение относно адекватното ниво на защита, компетентният надзорен орган е длъжен да спре или да забрани предаването на данни на трета държава, основаващо се на приети от Комисията стандартни клаузи за защита на данните, когато с оглед на всички обстоятелства във връзка с това предаване надзорният орган счита, че тези клаузи не са или не могат да бъдат спазени в тази трета държава и че защитата на предаваните данни, изисквана от правото на Съюза, по-специално от членове 45 и 46 от този регламент и от Хартата на основните права, не може да бъде осигурена с други средства, в случай че самият установен в Съюза администратор или обработващ лични данни не е спрял или прекратил предаването.

- 4) При разглеждането на Решение 2010/87/ЕС на Комисията от 5 февруари 2010 година относно стандартните договорни клаузи при предаването на лични данни към лицата, които ги обработват, установени в трети страни, съгласно Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, изменено с Решение за изпълнение (ЕС) 2016/2297 на Комисията от 16 декември 2016 г., с оглед на членове 7, 8 и 47 от Хартата на основните права не се установяват обстоятелства, които могат да засегнат валидността на това решение.
- 5) Решение за изпълнение (ЕС) 2016/1250 на Комисията от 12 юли 2016 година съгласно Директива 95/46/ЕО на Европейския парламент и на Съвета относно адекватността на защитата, осигурявана от Щита за личните данни в отношенията между ЕС и САЩ, е невалидно.

(¹) ОВ С 249, 16.7.2018 г.

Решение на Съда (голям състав) от 16 юли 2020 г. — Европейска комисия/Румъния

(Дело C-549/18) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Член 258 ДФЕС — Предотвратяване на използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма — Директива (ЕС) 2015/849 — Липса на транспониране и/или на съобщаване на транспониращите мерки — Член 260, параграф 3 ДФЕС — Искане за осъждане да се заплати еднократна сума)

(2020/C 297/06)

Език на производството: румънски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: T. Scharf, L. Flynn, G. von Rintelen, L. Nicolae и L. Radu Bouyon)

Ответник: Румъния (представители: първоначално C.-R. Canjăr, E. Gane, L. Lițu и R. I. Națieganu, а впоследствие последните трима)

подпомаган от: Кралство Белгия (представители: C. Pochet, P. Cottin и J.-C. Halleux), Република Естония (представител: N. Grünberg), Френска република (представители: A.-L. Desjonquères, B. Fodda и J.-L. Carré), Република Полша (представител: B. Majczyna)

Диспозитив

- 1) Като не е приела до изтичането на определения в мотивираното становище от 8 декември 2017 г. срок законите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за да се съобрази с Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 година за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2006/70/ЕО на Комисията, или при всички положения, като не е съобщила на Европейската комисия тези разпоредби, Румъния не е изпълнила задълженията си по член 67 от Директива 2015/849.
- 2) Осъжда Румъния да заплати на Европейската комисия еднократна сума в размер на 3 000 000 EUR.
- 3) Осъжда Румъния да заплати съдебните разноски.
- 4) Кралство Белгия, Република Естония, Френската република и Република Полша понасят направените от тях съдебни разноски.

(¹) ОВ С 381, 22.10.2018 г.

Решение на Съда (голям състав) от 16 юли 2020 г. — Европейска комисия/Ирландия(Дело С-550/18) ⁽¹⁾

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Член 258 ДФЕС — Предотвратяване на използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма — Директива (ЕС) 2015/849 — Липса на транспониране и/или на съобщаване на транспониращите мерки — Член 260, параграф 3 ДФЕС — Искане за осъждане да се заплати еднократна сума)

(2020/С 297/07)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: T. Scharf, L. Flynn и G. von Rintelen)

Ответник: Ирландия (представители: G. Hodge, M. Browne и A. Joусe, подпомогани от G. Gilmore, BL, и P. McGarry, SC)

подпомаган от: Република Естония (представители: N. Grünberg), Френска република (представители: A.-L. Desjonquères, B. Fodda и J.-L. Carré)

Диспозитив

- 1) Като не е приела до изтичането на определения в мотивираното становище от 8 март 2018 г. срок всички закони, подзаконови и административни разпоредби, необходими за да се съобрази с Директива (ЕС) 2015/849 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 година за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризма, за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012 на Европейския парламент и на Съвета и за отмяна на Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета и на Директива 2006/70/ЕО на Комисията, или при всички положения, като не е съобщила на Европейската комисия тези разпоредби, Ирландия не е изпълнила задълженията си по член 67 от Директива 2015/849.
- 2) Осъжда Ирландия да заплати на Европейската комисия еднократна сума в размер на 2 000 000 EUR.
- 3) Осъжда Ирландия да заплати съдебните разноски.
- 4) Република Естония и Френската република понасят направените от тях съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 436, 3.12.2018г.

Решение на Съда (втори състав) от 16 юли 2020 г. — Nexans France SAS, Nexans SA/Европейска комисия(Дело С-606/18 Р) ⁽¹⁾

(Обжалване — Конкуренция — Картели — Европейски пазар на подземни и подводни електрически кабели — Разпределяне на пазара в рамките на проекти — Регламент (ЕО) № 1/2003 — Член 20 — Правотоция на Европейската комисия за извършване на проверка в рамките на картелното производство — Правотоция да се копират данни без предварителна проверка и впоследствие да се разглеждат в помещениата на Комисията — Глоби — Правотоция за пълен съдебен контрол)

(2020/С 297/08)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Nexans France SAS, Nexans SA (представители: G. Forwood, адвокат, и M. Powell и A. Rogers, solicitors)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: C. Giolito, P. Rossi, C. Sjödin и F. Castilla Contreras)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Nexans France SAS и Nexans SA да заплатят съдебните разноски.

(¹) ОВ С 427, 26.11.2018 г.

Решение на Съда (голям състав) от 16 юли 2020 г. (преюдициално запитване от Centrale Raad van Beroep — Нидерландия) — AFMB Ltd и др./Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

(Дело C-610/18) (¹)

(Преюдициално запитване — Работници мигранти — Социална сигурност — Приложено законодателство — Регламент (ЕИО) № 1408/71 — Член 14, точка 2, буква а) — Понятието „лице, което е член на екипажа на предприятие“ — Регламент (ЕО) № 883/2004 — Член 13, параграф 1, буква б) — Понятието „работодател“ — Шофьори на товарни автомобили, които обичайно осъществяват дейност като наети лица в две или повече държави членки или държави от Европейската асоциация за свободна търговия (ЕАСТ) — Шофьори на товарни автомобили, които са сключили трудов договор с едно предприятие, но спрямо които действителната власт упражнява друго предприятие, установено в държавата членка, където тези шофьори пребивават — Определяне на предприятието, което има статут на „работодател“)

(2020/C 297/09)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Centrale Raad van Beroep

Страни в главното производство

Жалбоподател: AFMB Ltd и др.

Ответник: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Диспозитив

Член 14, точка 2, буква а) от Регламент (ЕИО) № 1408/71 на Съвета от 14 юни 1971 година за прилагането на схеми за социална сигурност на заети лица, самостоятелно заети лица и членове на техните семейства, които се движат в рамките на Общността, в редакцията му, изменена и актуализирана с Регламент (ЕО) № 118/97 на Съвета от 2 декември 1996 г., изменен с Регламент (ЕО) № 631/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 г., както и член 13, параграф 1, буква б), подточка i) от Регламент (ЕО) № 883/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година за координация на системите за социална сигурност, изменен с Регламент (ЕС) № 465/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2012 г., трябва да се тълкуват в смисъл, че работодател на шофьора на товарен автомобил за международни превози по смисъла на тези разпоредби е предприятието, което упражнява действителната власт спрямо този шофьор, фактически понася съответните разходи за заплата и разполага с действителното право да го уволни, а не предприятието, с което шофьорът на товарен автомобил е сключил трудов договор и което формално е посочено там като негов работодател.

(¹) ОВ С 455, 17.12.2018 г.

Решение на Съда (втори състав) от 16 юли 2020 г. (преюдициално запитване от Giudice di pace di Bologna — Italie) — UX/Governo della Repubblica italiana

(Дело C-658/18) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Допустимост — Член 267 ДФЕС — Понятие за национална юрисдикция — Критерии — Социална политика — Директива 2003/88/ЕО — Приложно поле — Член 7 — Платен годишен отпуск — Директива 1999/70/ЕО — Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР) — Клаузи 2 и 3 — Понятие „работник на срочен трудов договор“ — Мирови съдии и редови магистрати — Различно третиране — Клауза 4 — Принцип на недопускане на дискриминация — Понятие „обективни причини“)

(2020/C 297/10)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Giudice di pace di Bologna

Страни в главното производство

Ищец: UX

Ответник: Governo della Repubblica italiana

Диспозитив

- 1) Член 267 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че Giudice di pace (Мирови съд, Италия) попада в обхвата на понятието „юрисдикция на държава членка“ по смисъла на този член.
- 2) Член 7, параграф 1 от Директива 2003/88/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 година относно някои аспекти на организацията на работното време и член 31, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкуват в смисъл, че мирови съдия, който в изпълнение на функциите си извършва реални и ефективни престации, които не са нито изцяло странични, нито допълнителни и за които получава плащания с характер на възнаграждение, може да попадне в обхвата на понятието „работник“ по смисъла на тези разпоредби, което следва да се провери от запитващата юрисдикция.
- 3) Клауза 2, точка 1 от Рамковото споразумение за срочната работа, сключено на 18 март 1999 г., приложено към Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамковото споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (СЕЕР), трябва да се тълкува в смисъл, че мирови съдия, назначен за ограничен период от време, който в изпълнение на функциите си извършва реални и ефективни престации, които не са нито изцяло странични, нито допълнителни и за които получава плащания с характер на възнаграждение, може да попадне в обхвата на понятието „работник на срочен трудов договор“ по смисъла на тази разпоредба, което следва да се провери от запитващата юрисдикция.
- 4) Клауза 4, точка 1 от Рамковото споразумение за срочната работа, сключено на 18 март 1999 г., приложено към Директива 1999/70, трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която не предоставя на мировия съдия право на платен годишен отпуск от 30 дни, като предвидения за редовите магистрати, в случай че този мирови съдия попада в обхвата на понятието „работник на срочен трудов договор“ по смисъла на клауза 2, точка 1 от това рамково споразумение и се намира в сходно положение с това на редови магистрат, освен ако такава разлика в третирането не е обоснована от разликите в необходимата квалификация и от естеството на задачите, за които посочените магистрати трябва да поемат отговорност, което трябва да се прецени от запитващата юрисдикция.

⁽¹⁾ ОВ С 25, 21.1.2019 г.

Решение на Съда (първи състав) от 16 юли 2020 г. (преюдициално запитване от Consiglio di Stato — Италия) — ОС и др., Adusbef, Federconsumatori, РВ и др., QA и др./Banca d'Italia, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze

(Дело C-686/18) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Допустимост — Член 63 и сл. ДФЕС — Свободно движение на капитали — Член 17 и сл. ДФЕС — Държавни помощи — Членове 16 и 17 от Хартата на основните права на Европейския съюз — Свобода на стопанската инициатива — Право на собственост — Регламент (ЕС) № 575/2013 — Пруденциални изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници — Член 29 — Регламент (ЕС) № 1024/2013 — Член 6, параграф 4 — Пруденциален надзор над кредитните институции — Конкретни задачи, възложени на Европейската централна банка (ЕЦБ) — Делегиран регламент (ЕС) № 241/2014 — Регулаторни технически стандарти за капиталовите изисквания за институциите — Национална правна уредба, която налага праг на активите на кооперативните банки, учредени под формата на кооперативни дружества, и която позволява да се ограничи правото на обратно изкупуване на акции на напускащи съдружници)

(2020/C 297/11)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподатели: ОС и др., Adusbef, Federconsumatori, РВ и др., QA и др.

Ответници: Banca d'Italia, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze

в присъствието на: Banca Popolare di Sondrio ScpA, Veneto Banca ScpA, Banco Popolare — Società Cooperativa, Coordinamento delle associazioni per la tutela dell'ambiente e dei diritti degli utenti e consumatori (Codacons), Banco BPM SpA, Unione di Banche Italiane — Ubi Banca SpA, Banca Popolare di Milano, Amber Capital Italia SGR SpA, RZ и др., Amber Capital UK LLP, Unione di Banche Italiane — Ubi Banca ScpA, Banca Popolare di Vicenza ScpA, Banca Popolare dell'Etruria e del Lazio SC

Диспозитив

- 1) Член 29 от Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници и за изменение на Регламент (ЕС) № 648/2012, член 10 от Делегиран регламент (ЕС) № 241/2014 на Комисията от 7 януари 2014 година за допълване на Регламент (ЕС) № 575/2013 по отношение на регулаторните технически стандарти за капиталовите изисквания за институциите, както и членове 16 и 17 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат правна уредба на държава членка, която забранява на установените на нейна територия кооперативни банки да отказват обратно изкупуване на инструменти на собствения капитал, но позволява на тези банки да отложат за неопределен период от време обратното изкупуване на дела на напускащия съдружник и да ограничат изцяло или отчасти изкупуваното количество, стига наложените при упражняването на тази възможност ограничения на обратното изкупуване да не надхвърлят необходимото, от гледна точка на пруденциалното състояние на посочените банки, за да се гарантира, че емитираните от тях капиталови инструменти ще се считат за инструменти на базовия собствен капитал от първи ред, като се имат предвид по-специално посочените в член 10, параграф 3 от Делегиран регламент № 241/2014 елементи, което следва да се провери от запитващата юрисдикция.
- 2) Член 63 и сл. ДФЕС трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат правна уредба на държава членка, която определя праг на активите за извършване на банкови дейности от установени в тази държава членка кооперативни банки, учредени под формата на кооперативни дружества с ограничена отговорност с акции, над който тези банки са длъжни да се преобразуват в акционерни дружества, да намалят активите си под този праг или да пристъпят към ликвидация, при условие че тази правна уредба може да гарантира осъществяването на преследваните от нея цели от общ интерес и не надхвърлят необходимото за постигането им, което трябва да се провери от запитващата юрисдикция.

⁽¹⁾ ОВ С 35, 28.1.2019 г.

Решение на Съда (втори състав) от 16 юли 2020 г. — АСТС GmbH/Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO), Taiga AB

(Дело C-714/18 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Марка на Европейския съюз — Регламент (ЕО) № 207/2009 — Заявка за регистрация на словна марка на Европейския съюз „tigha“ — Възражение, подадено от притежателя на по-ранната марка на Европейския съюз „TAIGA“ — Частично отхвърляне на заявката за регистрация — Член 8, параграф 1, буква б) — Преценка на вероятността от объркване — Преценка на сходството на конфликтните знаци в концептуално отношение — Член 42, параграф 2 — Доказване на реалното използване на по-ранната марка — Доказване на използването „за част от стоките или от услугите“ — Определяне на самостоятелна подкатегория от стоки)

(2020/C 297/12)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: АСТС GmbH (представители: V. Hoene, D. Eickemeier и S. Gantenbrink, Rechtsanwälte)

Други страни в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (представител: D. Gája), Taiga AB (представители: C. Eckhardt, A. von Mühlendahl, K. Thanbichler-Brandl и C. Fluhme, Rechtsanwälte)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда АСТС GmbH да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 82, 4.3.2019 г.

Решение на Съда (девети състав) от 16 юли 2020 г. — Европейска комисия/Унгария

(Дело C-771/18) ⁽¹⁾

(Иск за установяване на неизпълнение на задължения — Вътрешни пазари на електроенергия и на природен газ — Преносни трези за електроенергия и за природен газ — Условия за достъп — Регламент (ЕО) № 714/2009 — Член 14, параграф 1 — Регламент (ЕО) № 715/2009 — Член 13, параграф 1 — Разходи — Определяне на таксите за достъп до трезите — Директива 2009/72/ЕО — Член 37, параграф 17 — Директива 2009/73/ЕО — Член 41, параграф 17 — Вътрешни способности за защита — Принцип на ефективна съдебна защита)

(2020/C 297/13)

Език на производството: унгарски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: O. Veunet и K. Talabér-Ritz)

Ответник: Унгария (представители: първоначално M. Z. Fehér и Z. Wagner, впоследствие M. Z. Fehér)

Диспозитив

- 1) Като не е гарантирала право на ефективни правни средства за защита по отношение на нормативните актове на националния регулаторен орган, с които се определят таксите за достъп до мрежите, Унгария не е изпълнила задълженията си по член 37, параграф 17 от Директива 2009/72/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и за отмяна на Директива 2003/54/ЕО, и по член 41, параграф 17 от Директива 2009/73/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година относно общите правила за вътрешния пазар на природен газ и за отмяна на Директива 2003/55/ЕО.

- 2) Отхвърля иска в останалата му част.
- 3) Европейската комисия и Унгария понасят направените от тях съдебни разноски.

(¹) ОВ С 139, 15.4.2019 г.

Решение на Съда (първи състав) от 16 юли 2020 г. (преюдициално запитване от Hof van beroep te Antwerpen — Белгия) — Belgische Staat, представлявана от Minister van Werk, Economie en Consumenten, който отговаря за Buitenlandse handel, и от Directeur-Generaal van de Algemene Directie Controle en Bemiddeling van de FOD Economie, К.М.О., Middenstand en Energie, понастоящем Algemene Directie Economische Inspectie, Directeur-Generaal van de Algemene Directie Controle en Bemiddeling van de FOD Economie, К.М.О., Middenstand en Energie, понастоящем Algemene Directie Economische Inspectie/Movic BV, Events Belgium BV, Leisure Tickets & Activities International BV

(Дело C-73/19) (¹)

(Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по гражданскоправни въпроси — Регламент (ЕС) № 1215/2012 — Член 1, параграф 1 — Приложно поле — Понятие за граждански и търговски дела — Иск за преустановяване на нелоялни търговски практики, предаден от орган на публичната власт с цел защита на интересите на потребителите)

(2020/C 297/14)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hof van beroep te Antwerpen

Страни в главното производство

Ищци: Belgische Staat, представлявана от Minister van Werk, Economie en Consumenten, който отговаря за Buitenlandse handel, и от Directeur-Generaal van de Algemene Directie Controle en bemiddeling van de FOD Economie, К.М.О., Middenstand en Energie, понастоящем Algemene Directie Economische Inspectie, Directie — Generaal van de Algemene Directie Controle en bemiddeling van de FOD Economie, К.М.О., Middenstand en Energie, понастоящем Algemene Directie Economische Inspectie

Ответници: Movic BV, Events Belgium BV, Leisure Tickets & Activities International BV

Диспозитив

Член 1, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела трябва да се тълкува в смисъл, че попада в обхвата на съдържащото се в тази разпоредба понятие „граждански и търговски дела“ производство между органите на една държава членка и установени в друга държава членка търговци, в което тези органи искат главно да се констатира наличието на нарушения, а именно, нелоялни търговски практики, които според тях са неправомерни, и да се разпореди преустановяването им, както и в допълнение, да се постановят мерки за разгласяване и да се наложи имуществена санкция.

(¹) ОВ С 139, 15.4.2019 г.

Решение на Съда (първи състав) от 16 юли 2020 г. (преюдициално запитване от Lietuvos Aukščiausiasis Teismas — Литва) — производство, образувано по почин на Е. Е.

(Дело C-80/19) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по гражданскоправни въпроси — Регламент (ЕС) № 650/2012 — Приложно поле — Понятие за наследяване с трансгранични последици — Понятие за обичайно местопребиваване на починалия — Член 3, параграф 2 — Понятие за съд — Приложимост спрямо нотариусите на правилата относно съдебната компетентност — Член 3, параграф 1, букви ж) и и) — Понятие за решение и за автентичен акт — Членове 5, 7 и 22 — Споразумение за избор на съд и за избор на правото, приложено към наследяването — Член 83, параграфи 2 и 4 — Преходни разпоредби)

(2020/C 297/15)

Език на производството: литовски

Запитваща юрисдикция

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Страна в главното производство

Е. Е.

в присъствието на: Kauno miesto 4-ojo notaro biuro notarė Virginija Jarienė, K.-D. E.

Диспозитив

- 1) Регламент (ЕС) № 650/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 4 юли 2012 година относно компетентността, приложимото право, признаването и изпълнението на решения и приемането и изпълнението на автентични актове в областта на наследяването и относно създаването на европейско удостоверение за наследство трябва да се тълкува в смисъл, че положение, при което починалият, който е гражданин на държава членка, е пребивавал в друга държава членка към датата на смъртта си, без да прекъсва връзките си с първата от тези държави членки, в която се намират имотите, съставляващи неговото наследствено имущество, докато наследниците му имат местопребиваване в тези две държави членки, попада в обхвата на понятието „наследяване с трансгранични последици“. Последното обичайно местопребиваване на починалия по смисъла на този регламент трябва да се определи от сезирания с наследяването орган само в една от посочените държави членки.
- 2) Член 3, параграф 2 от Регламент № 650/2012 трябва да се тълкува в смисъл, че литовските нотариуси не упражняват съдебни функции при издаването на национално удостоверение за наследствени права, освен ако не се установи друго при проверките, които следва да извърши запитващата юрисдикция. Тя обаче трябва да определи дали посочените нотариуси действат чрез делегиране на правомощия или под контрола на съдебен орган и следователно дали могат да бъдат квалифицирани като „съдилища“ по смисъла на същата разпоредба.
- 3) Член 3, параграф 1, буква ж) от Регламент № 650/2012 трябва да се тълкува в смисъл, че ако запитващата юрисдикция приеме, че литовските нотариуси могат да бъдат квалифицирани като „съдилища“ по смисъла на този регламент, издаването от тях удостоверение за наследствени права може да се счита за „решение“ по смисъла на посочената разпоредба, поради което за целите на издаването му тези нотариуси могат да прилагат правилата относно компетентността, предвидени в глава II от разглеждания регламент.
- 4) Членове 4 и 59 от Регламент № 650/2012 трябва да се тълкуват в смисъл, че нотариус от държава членка, който не е квалифициран като „съд“ по смисъла на посочения регламент, може да издава национални удостоверения за наследствени права, без да прилага предвидените в този регламент общи правила относно компетентността. Ако запитващата юрисдикция приеме, че посочените удостоверения отговарят на условията по член 3, параграф 1, буква и) от същия регламент и следователно могат да се считат за „автентични актове“ по смисъла на същата разпоредба, те пораждават в другите държави членки последиците, които член 59, параграф 1 и член 60, параграф 1 от Регламент № 650/2012 придават на автентичните актове.
- 5) Членове 4, 5, 7 и 22 и член 83, параграфи 2 и 4 от Регламент № 650/2012 трябва да се тълкуват в смисъл, че волята на наследодателя, както и споразумението между неговите наследници могат да доведат до определяне на съд, компетентен в областта на наследяването, и до прилагането на закон за наследството, различен от този, който би бил определен в съответствие с установените в този регламент критерии.

⁽¹⁾ ОВ С 148, 29.4.2019 г.

Решение на Съда (втори състав) от 16 юли 2020 г. (преюдициално запитване от Finanzgericht Düsseldorf — Германия) — Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG/Hauptzollamt Köln

(Дело C-97/19) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Митнически кодекс — Митнически декларации — Член 78 от този кодекс — Поправка на митническата декларация — Име на декларатора — Промяна в информацията, свързана с личността на декларатора, чиято цел е да се установи отношение на косвено представителство — Косвено представителство на лицето, получило сертификата за внос)

(2020/C 297/16)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Finanzgericht Düsseldorf

Страни в главното производство

Жалбоподател: Pfeifer & Langen GmbH & Co. KG

Ответник: Hauptzollamt Köln

Диспозитив

Член 78, параграф 3 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността трябва да се тълкува в смисъл, че митническите органи могат да уважат искане за поправка на митническа декларация, за да се установи наличието на отношение на косвено представителство между, от една страна, пълномощник, който по погрешка е посочил, че действа изключително от свое име и за своя сметка, макар да е разполагал с пълномощно от лицето, титуляр на сертификата за внос, и от друга страна, упълномощителят, за сметка на който е подадена декларацията.

⁽¹⁾ ОВ С 182, 27.5.2019 г.

Решение на Съда (голям състав) от 16 юли 2020 г. (преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione — Италия) — Presidenza del Consiglio dei Ministri/BV

(Дело C-129/19) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Директива 2004/80/ЕО — Член 12, параграф 2 — Национални режими за обезщетяване на жертвите на извършени с насилие умишлени престъпления, които гарантират справедливо и подходящо обезщетяване — Приложно поле — Жертва, пребиваваща на територията на държавата членка, в която е извършено с насилие умишлено престъпление — Задължение за прилагане спрямо тази жертва на националния режим за обезщетяване — Понятието „справедливо и подходящо обезщетение“ — Отговорност на държавите членки при нарушаване на правото на Съюза)

(2020/C 297/17)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Corte suprema di cassazione

Страни в главното производство

Жалбоподател: Presidenza del Consiglio dei Ministri

Ответник: BV

в присъствието на: Procura della Repubblica di Torino

Диспозитив

- 1) Правото на Съюза следва да се тълкува в смисъл, че режимът на извъндоговорната отговорност на държава членка за вреди, причинени в резултат от нарушение на това право, се прилага по отношение на пребиваващи в посочената държава членка жертви на умишлено престъпление, извършено с насилие на територия на последната, поради това че тази държава членка не е транспонирала своевременно член 12, параграф 2 от Директива 2004/80/ЕО на Съвета от 29 април 2004 година относно обезщетението на жертвите на престъпления.
- 2) Член 12, параграф 2 от Директива 2004/80 трябва да се тълкува в смисъл, че обезщетение с фиксиран размер, предоставено на жертвите на сексуално насилие в съответствие с национален режим за обезщетяване на жертвите на извършени с насилие умишлени престъпления, не може да се квалифицира като „справедливо и подходящо“ по смисъла на тази разпоредба, ако при определянето му не е взета предвид тежестта на последиците от извършеното престъпление за жертвите и така това обезщетение няма съответен принос за поправянето на претърпените имуществени и неимуществени вреди.

(¹) ОВ С 182, 27.5.2019 г.

Решение на Съда (трети състав) от 16 юли 2020 г. (преюдициални запитвания от Conseil d'État — Белгия) — В. М. М. (С-133-19 и С-136/19), В. С. (С-133/19), В. М. (С-136/19), В. М. О. (С-137/19)/État belge

(Съединени дела С-133/19, С-136/19 и С-137/19) (¹)

(Преюдициално запитване — Пространство на свобода, сигурност и правосъдие — Политика относно имиграцията — Право на събиране на семейството — Директива 2003/86/ЕО — Член 4, параграф 1 — Понятието „малолетно или непълнолетно дете“ — Член 24, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз — Висш интерес на детето — Член 47 от Хартата на основните права — Право на ефективни правни средства за защита — Деца на кандидата за събиране на семейството, навършили пълнолетие в хода на производството по вземане на решение или на съдебното производство против решението за отхвърляне на заявлението за събиране на семейството)

(2020/С 297/18)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil d'État (Държавен съвет)

Страни в главното производство

Жалбоподатели: В. М. М. (С-133-19 и С-136/19), В. С. (С-133/19), В. М. (С-136/19), В. М. О. (С-137/19)

Отговорник: État belge [белгийската държава]

Диспозитив

- 1) Член 4, параграф 1, първа алинея, буква в) от Директива 2003/86/ЕО на Съвета от 22 септември 2003 година относно правото на събиране на семейството трябва да се тълкува в смисъл, че за малолетни или непълнолетни деца моментът, към който следва да се определи дали гражданин на трета страна или несемеен апатрид е малолетно или непълнолетно дете по смисъла на тази разпоредба, е на подаването на заявлението за влизане и пребиваване с цел събиране на семейството, а не на произнасянето по това заявление от страна на компетентните органи на тази държава членка, евентуално след обжалване на решението за отхвърляне на такова заявление.
- 2) Член 18 от Директива 2003/86 във връзка с член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска жалба срещу отхвърлянето на заявление на малолетно или непълнолетно дете за събиране на семейството да бъде отхвърлена като недопустима единствено поради това че детето е навършило пълнолетие в хода на правораздавателното производство.

(¹) ОВ С 164, 13.5.2019 г.

Решение на Съда (четвърти състав) от 16 юли 2020 г. (преюдициални запитвания от Juzgado de Primera Instancia nº 17 de Palma de Mallorca, Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Ceuta — Испания) — CY/Caixabank SA (C-224/19), LG, PK/Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA (C-259/19)

(Съединени дела C-224/19 и C-259/19) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Защита на потребителите — Директива 93/13/ЕИО — Членове 6 и 7 — Потребителски договори — Ипотечни кредити — Неравноправни клаузи — Клауза, с която всички разноски по учредяване и заличаване на ипотека се възлагат на кредитополучателя — Последници от обявяването на посочените клаузи за нищожни — Правотоция на националния съд при наличието на клауза, квалифицирана като „неравноправна“ — Разпределение на разноските — Прилагане на диспозитивни национални норми — Член 3, параграф 1 — Преценка на неравноправни договорни клаузи — Член 4, параграф 2 — Изключване на клаузите относно основния предмет на договора или на актуализацията на цените или възнаграждението — Условие — Член 5 — Задължение за съставяне на договорните клаузи на ясен и разбираем език — Съдебни разноски — Погасителна давност — Принцип на ефективност)

(2020/C 297/19)

Език на производството:испански

Запитваща юрисдикция

Juzgado de Primera Instancia nº 17 de Palma de Mallorca, Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de Ceuta

Страни в главното производство

Ищци: CY (C-224/19), LG, PK (C-259/19)

Ответници: Caixabank SA (C-224/19), Banco Bilbao Vizcaya Argentaria SA (C-259/19)

Диспозитив

- 1) Член 6, параграф 1 и член 7, параграф 1 от Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат в случай на нищожност на неравноправна договорна клауза, с която заплащането на всички разходи по учредяване и заличаване на ипотека се възлага на потребителя, националният съд да откаже връщането на потребителя на сумите, платени в приложение на тази клауза, освен ако националната правна уредба, която би била приложима при липсата на такава клауза, възлага на потребителя плащането на всички или част от тези разноски.
- 2) Член 3, член 4, параграф 2 и член 5 от Директива 93/13 трябва да се тълкуват в смисъл, че договорните клаузи, попадащи в обхвата на понятието „основен предмет на договора“, трябва да се разбират като клаузи, определящи основните престации по договора и които сами по себе си го характеризират. Обратно, клаузите, които имат акцесорен характер по отношение на клаузите, определящи самата същност на договорното отношение, не попадат в обхвата на това понятие. Фактът, че комисиона за обработка е включена в общата себестойност на ипотечен кредит, не означава, че тя е основна престация по договора. Във всички случаи юрисдикцията на държава членка е длъжна да провери ясения и разбираем характер на договорна клауза, която се отнася до основния предмет на договора, независимо от транспонирането на член 4, параграф 2 от посочената директива в правния ред на тази държава членка.
- 3) Член 3, параграф 1 от Директива 93/13 трябва да се тълкува в смисъл, че клауза в договор за кредит, сключен между потребител и финансова институция, която възлага на потребителя заплащане на комисиона за обработка, може да създаде в ущърб на потребителя значителна неравнопоставеност между произтичащите от договора права и задължения на страните в противоречие с изискването за добросъвестност, ако финансовата институция не докаже, че тази комисиона съответства на действително предоставени услуги и направени разходи, като това следва да се провери от запитващата юрисдикция.
- 4) Член 6, параграф 1 и член 7, параграф 1 от Директива 93/13 трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат предявяването на иск относно реституционните последици от установяването на нищожност на неравноправна договорна клауза да бъде обвързано с давностен срок, при условие че началният момент на този срок, както и неговата продължителност не правят практически невъзможно или прекомерно трудно упражняването на правото на потребителя да иска връщане.

- 5) Член 6, параграф 1 и член 7, параграф 1 от Директива 93/13, както и принципът на ефективност трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат правна уредба, която позволява част от процесуалните разноски да се възлагат върху потребителя в зависимост от размера на недължимо платените суми, които са му били върнати вследствие на установяването на нищожност на договорна клауза поради неравноправния ѝ характер, като се има предвид, че подобна правна уредба създава съществена пречка, която може да възпре потребителя да упражни предоставеното от Директива 93/13 право на ефективен съдебен контрол върху евентуално неравноправния характер на договорни клаузи.

(¹) ОВ С 246, 22.7.2019 г.

Решение на Съда (първи състав) от 16 юли 2020 г. (преюдициално запитване от Tribunalul București — Румъния) — JE/KF

(Дело C-249/19) (¹)

(Преюдициално запитване — Регламент (ЕС) № 1259/2010 — Засилено сътрудничество в областта на приложимото право при развод и законна раздяла — Единни правила — Член 10 — Прилагане на правото на сезирания съд)

(2020/C 297/20)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Tribunalul București

Страни в главното производство

Ищец: JE

Ответник: KF

Диспозитив

Член 10 от Регламент (ЕС) № 1259/2010 на Съвета от 20 декември 2010 година относно осъществяването на засилено сътрудничество в областта на приложимото право при развод и законна раздяла трябва да се тълкува в смисъл, че изразът „[к]огато приложимото право по силата на член 5 или член 8 не предвижда развод“ се отнася само за случаите, в които приложимото чуждо право не предвижда развод под никаква форма.

(¹) ОВ С 206, 17.6.2019 г.

Решение на Съда (девети състав) от 16 юли 2020 г. (преюдициално запитване от Tribunal da Relação de Guimarães — Португалия) — МН, NI/OJ, Novo Banco SA

(Дело C-253/19) (¹)

(Преюдициално запитване — Съдебно сътрудничество по гражданскоправни въпроси — Производство по несъстоятелност — Регламент (ЕС) 2015/848 — Член 3 — Международна колпетенност — Център на основните интереси на длъжника — Физическо лице, което не упражнява независима стопанска или професионална дейност — Оборита презумпция, съгласно която центърът на основните интереси на това лице е мястото на обичайното му пребиваване — Оборване на презумпцията — Положение, в което единственият недвижим имот на длъжника се намира извън държавата членка на обичайното му пребиваване)

(2020/C 297/21)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Tribunal da Relação de Guimarães

Страни в главното производство

Жалбоподатели: МН, NI

Ответници: OJ, Novo Banco SA

Диспозитив

Член 3, параграф 1, първа и четвърта алинея от Регламент 2015/848 на Европейския парламент и на Съвета от 20 май 2015 година относно производството по несъстоятелност трябва да се тълкува в смисъл, че презумпцията, която се предвижда в него за определянето на международната компетентност за образуване на производство по несъстоятелност, съгласно която центърът на основните интереси на физическо лице, което не упражнява независима стопанска или професионална дейност, е обичайното му местопребиваване, не се оборва единствено поради факта че единственият недвижим имот на това лице се намира извън държавата членка на обичайното му местопребиваване.

(¹) ОВ С 206, 17.6.2019 г.

Решение на Съда (шести състав) от 16 юли 2020 г. (преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio — Италия) — WWF Italia o.n.l.u.s. и др./Presidenza del Consiglio dei Ministri, Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS)

(Дело C-411/19) (¹)

(Преюдициално запитване — Околна среда — Директива 92/43/ЕИО — Член 6 — Опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна — Специални защитени зони — Строеж на пътен участък — Оценка на въздействието на този проект върху съответната специална защитена зона — Разрешение — Наложителни причини от приоритетен обществен интерес)

(2020/C 297/22)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Страни в главното производство

Жалбоподател: WWF Italia o.n.l.u.s., Lega Italiana Protezione Uccelli o.n.l.u.s., Gruppo di Intervento Giuridico o.n.l.u.s., Italia Nostra o.n.l.u.s., Forum Ambientalista, FC и др.

Ответник: Presidenza del Consiglio dei Ministri, Azienda Nazionale Autonoma Strade SpA (ANAS)

Диспозитив

- 1) Член 6 от Директива 92/43/ЕИО на Съвета от 21 май 1992 година за опазване на естествените местообитания и на дивата флора и фауна трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба, която позволява да се продължи поради наложителни причини от приоритетен обществен интерес процедурата за издаване на разрешение за план или проект, чието въздействие върху специална защитена зона не може да бъде смекчено и за който компетентният публичен орган вече е издал отрицателно становище, освен ако е налице алтернативно решение с по-малко неудобства за интегритета на съответната територия, като това следва да се провери от запитващата юрисдикция.
- 2) Когато даден план или проект е получил отрицателна оценка за въздействието му върху специална защитена зона съгласно член 6, параграф 3 от Директива 92/43, но въпреки това съответната държава членка е решила в съответствие с параграф 4 от този член да го реализира поради наложителни причини от приоритетен обществен интерес, член 6 от тази директива трябва да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, която позволява след отрицателна оценка в съответствие с параграф 3 от този член и преди окончателното му приемане съгласно параграф 4 от посочения член, този план или проект да бъде допълван с мерки за смекчаване на въздействието му върху тази територия и оценката на това въздействие да продължи. От друга страна, член 6 от Директивата за местообитанията допуска в същата хипотеза правна уредба, която позволява да се определят компенсаторни мерки в рамките на същото решение, при условие че са изпълнени и останалите условия за прилагане на член 6, параграф 4 от тази директива.

- 3) Директива 92/43 трябва да се тълкува в смисъл, че допуска национална правна уредба, която предвижда, че вносителят трябва да реализира проучване на въздействието на разглеждания план или проект върху съответната специална защитена зона, въз основа на което компетентният орган да извърши оценка на въздействието. Посочената директива обаче не допуска национална правна уредба, която позволява на вносителя да включи в окончателния план или проект предписания, становища и препоръки по отношение на ландшафта и екологията, след като е получил отрицателна оценка от компетентния орган, без да е необходимо измененият план или проект да се подлага на нова оценка от този орган.
- 4) Директива 92/43 трябва да се тълкува в смисъл, че макар да оставя на държавите членки грижата да определят органа, компетентен да оцени въздействието на план или проект върху специална защитена зона при спазване на критериите, посочени в практиката на Съда, тя обаче не допуска който и да е орган да продължи или да допълва тази оценка след извършването ѝ.

⁽¹⁾ ОВ С 328, 30.9.2019 г.

Решение на Съда (шести състав) от 16 юли 2020 г. (преюдициално запитване от Curtea de Apel București — Румъния) — Cabinet de avocat UR/Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice, MJ, NK

(Дело С-424/19) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Директива 2006/112/ЕО — Данък върху добавената стойност (ДДС) — Член 9, параграф 1 — Понятие „данъчнозадължено лице“ — Лице, упражняващо професията адвокат — Влязъл в сила правораздавателен акт — Принцип на силата на пресъдено нещо — Обхват на посочения принцип, ако този акт е несъвместим с правото на Съюза)

(2020/С 297/23)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel București

Страни в главното производство

Жалбоподател: Cabinet de avocat UR

Ответници: Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București, Administrația Sector 3 a Finanțelor Publice, MJ, NK

Диспозитив

- 1) Член 9, параграф 1 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност трябва да се тълкува в смисъл, че лице, упражняващо професията адвокат, трябва да се счита за „данъчнозадължено лице“ по смисъла на тази разпоредба.
- 2) Правото на Съюза не допуска в спор, свързан с данъка върху добавената стойност (ДДС), прилагането от национална юрисдикция на принципа на силата на пресъдено нещо, когато спорът не засяга данъчен период, идентичен на разглеждания в спора, по който е постановен ползващият се с тази сила правораздавателен акт, нито пък е със същия предмет, и когато прилагането на този принцип би възпрепятствало съобразяването от същата юрисдикция на правната уредба на Съюза в областта на ДДС.

⁽¹⁾ ОВ С 288, 26.8.2019 г.

Решение на Съда (осми състав) от 16 юли 2020 г. (преюдициално запитване от Commissione tributaria regionale della Campania — Италия) — Antonio Capaldo SpA/Agenzia delle dogane e dei monopoli — Ufficio delle dogane di Salerno

(Дело C-496/19) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Митнически съюз — Митнически кодекс на Общността — Регламент (ЕИО) № 2913/92 — Контрол на стоките — Искане за последваща проверка на митническата декларация — Последващ контрол)

(2020/C 297/24)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Commissione tributaria regionale della Campania

Страни в главното производство

Жалбоподател: Antonio Capaldo SpA

Ответник: Agenzia delle dogane e dei monopoli — Ufficio delle dogane di Salerno

Диспозитив

Член 78 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността следва да се тълкува в смисъл, че допуска предвидената в него процедура за последваща проверка на митническата декларация да бъде започната дори когато при предходен внос съответната стока е била подложена, без това да е било оспорено, на физическа проверка, потвърждаваща тарифното ѝ класиране.

⁽¹⁾ ОВ С 257, 21.10.2019 г.

Решение на Съда (шести състав) от 16 юли 2020 г. (преюдициално запитване от Augstākā tiesa (Senāts) — Латвия) — SIA „Soho Group“/Patērētāju tiesību aizsardzības centrs

(Дело C-686/19) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Защита на потребителите — Договори за потребителски кредити — Директива 2008/48/ЕО — Понятие „общи разходи по кредита за потребителя“ — Разходи, свързани с удължаването на срока на кредита)

(2020/C 297/25)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Augstākā tiesa (Senāts)

Страни в главното производство

Жалбоподател: SIA „Soho Group“

Ответник: Patērētāju tiesību aizsardzības centrs

Диспозитив

Понятието „общи разходи по кредита за потребителя“, съдържащо се в член 3, буква ж) от Директива 2008/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2008 година относно договорите за потребителски кредити и за отмяна на Директива 87/102/ЕИО на Съвета, трябва да се тълкува в смисъл, че обхваща разходите за евентуалното удължаване на срока на кредита, щом като, от една страна, конкретните и точните условия за евентуалното му удължаване, включително срока на последното, са част от клаузите и условията, договорени между кредитора и кредитополучателя в договора за кредит, и от друга страна, тези разходи са известни на кредитора.

(¹) ОВ С 399, 25.11.2019 г.

Жалба, подадена на 6 юни 2019 г. от Abaco Energy SA и др. срещу определението, постановено от Общия съд (девети състав) на 25 март 2019 г. по дело T-186/18, Abaco Energy SA и др./Комисия

(Дело C-436/19 P)

(2020/C 297/26)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Abaco Energy SA и др. (представител: P. Holtrop, адвокат)

Друга страна в производството: Европейска комисия

С определение от 21 юли 2020 г. Съдът (седми състав) отхвърля жалбата като отчасти явно недопустима и отчасти явно неоснователна и осъжда жалбоподателите да понесат направените от тях съдебни разноски.

Преюдициално запитване от Curtea de Apel Alba Julia (Румъния), постъпило на 7 април 2020 г. — SC Avio Lucos SRL/Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul județean Dolj, Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) — Aparat Central

(Дело C-176/20)

(2020/C 297/27)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel Alba Julia

Страни в главното производство

Жалбоподател: SC Avio Lucos SRL

Ответници: Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul județean Dolj, Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) — Aparat Central

Преюдициални въпроси

1) Допуска ли Регламент (ЕС) № 1307/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година за установяване на правила за директни плащания за земеделски стопани по схеми за подпомагане в рамките на общата селскостопанска политика и за отмяна на Регламент (ЕО) № 637/2008 на Съвета и Регламент (ЕО) № 73/2009 на Съвета (¹) национална правна уредба, която предвижда, че минималната дейност, която трябва да се извършва в земеделските площи, които естествено се поддържат в състояние, подходящо за паша, се състои в паша на използвани от земеделския производител животни?

- 2) Ако посоченото право [на Европейския съюз] допуска национална правна уредба като описаната в първия въпрос, могат ли разпоредбите на член 4, параграф 1, букви а) и в) и на член 9, параграф 1 от Регламент (ЕС) 1307/2013 да се тълкуват в смисъл, че за „активен земеделски стопанин“ може да се счита юридическо лице, което е сключило договор за аренда, при условия като тези в главното производство, и което държи животни въз основа на договори за заем за послужване, сключени с физически лица, с които договори заемащите предоставят безвъзмездно на заемащите животни, които притежават като собственици, за да ги използват за паша в пасищните площи, предоставени на разположение на заемащите за определени периоди от време?
- 3) Трябва ли разпоредбите на член 60 от Регламент (ЕС) № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година относно финансирането, управлението и мониторинга на общата селскостопанска политика и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 352/78, (ЕО) № 165/94, (ЕО) № 2799/98, (ЕО) № 814/2000, (ЕО) № 1290/2005 и (ЕО) № 485/2008 на Съвета ⁽²⁾ да се тълкуват в смисъл, че за изкуствено създадени условия се счита и наличието на договор за аренда и на договори за заем за послужване, като тези в главното производство?

⁽¹⁾ ОВ L 347, 2013 г., стр. 608.

⁽²⁾ ОВ L 347, 2013 г., стр. 549.

Преюдициално запитване от Curtea de Apel (Румъния), постъпило на 7 април 2020 г. — Fondul Proprietatea SA/Guvernul României, SC Complexul Energetic Hunedoara SA, в ликвидация, Compania Națională de Transport a Energiei Electrice Transelectrica SA, SC Complexul Energetic Oltenia SA

(Дело C-179/20)

(2020/C 297/28)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel București

Страни в главното производство

Жалбоподател: Fondul Proprietatea SA

Ответници: Guvernul României, SC Complexul Energetic Hunedoara SA, в ликвидация, Compania Națională de Transport a Energiei Electrice Transelectrica SA, SC Complexul Energetic Oltenia SA

Встъпила страна: Ministerul Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri

Преюдициални въпроси

Представява ли

- а) приемането на законодателство от румънската държава, което предвижда в полза на две дружества, чийто капитал е мажоритарна собственост на държавата:
- а.1. предоставяне на приоритетен достъп до диспечирането и задължение на оператора на преносна система да закупува спомагателни услуги от тези дружества, и
- а.2. предоставяне на гарантиран достъп до електроенергийните мрежи за произведената от тези две дружества електроенергия, което да осигури непрекъснатото функциониране на последните,
- държавна помощ по смисъла на член 107 ДФЕС, т.е. мярка, финансирана от държавата или чрез ресурси на държавата; има ли то селективен характер и може ли да засегне търговията между държавите членки? При утвърдителен отговор, тази държавна помощ предмет ли е на уведомяване съгласно член 108, параграф 3 ДФЕС?
- б) Съответства ли на разпоредбите на член 15, параграф 4 от Директива 2009/72/ЕО ⁽¹⁾ предоставянето от румънската държава на правото на гарантиран достъп до електроенергийната мрежа на две дружества, чийто капитал е мажоритарна собственост на държавата, което осигурява непрекъснатото функциониране на последните?

⁽¹⁾ Директива 2009/72/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и за отмяна на Директива 2003/54/ЕО (ОВ L 211, 2009 г., стр. 55).

Преюдициално запитване от Curtea de Apel Suceava (Румъния), постъпило на 23 април 2020 г. —
BE, DT/Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava, Direcția Generală Regională a
Finanțelor Publice Iași, Accer Ipurl Suceva — lichidator judiciar al BE, EP

(Дело C-182/20)

(2020/C 297/29)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel Suceava

Страни в главното производство

Молители: BE, DT

Ответници: Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași, Accer Ipurl Suceva — lichidator judiciar al BE, EP

Преюдициален въпрос

В обстоятелства като разглежданите в главното производство недопустима ли е съгласно Директива 2006/112/ЕО⁽¹⁾ и принципите на данъчна неутралност, на правото на приспадане на ДДС и на данъчна сигурност национална правна уредба, съгласно която с откриването на производството по несъстоятелност спрямо икономическия оператор автоматично и без допълнителни проверки се изисква да се коригира ДДС, като не се допуска приспадането на ДДС за извършени преди обявяването на несъстоятелността облагаеми доставки, а икономическият оператор се задължава да заплати подлежащия на приспадане данък? В обстоятелства като разглежданите в главното производство недопустими ли са съгласно принципа на пропорционалност изложените норми на националното право, като се имат предвид икономическите последици за икономическия оператор и окончателният характер на така извършената корекция?

⁽¹⁾ Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7).

Преюдициално запитване от Rechtbank Overijssel (Нидерландия), постъпило на 25 май 2020 г. —
XXXX/Staatssecretaris van Financiën

(Дело C-217/20)

(2020/C 297/30)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank Overijssel (районен съд Оверейсел)

Страни в главното производство

Жалбоподател: XXXX

Ответник: Staatssecretaris van Financiën (министър на финансите)

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член [7], параграф 1 от Директива 2003/88/ЕО⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 година относно някои аспекти на организацията на работното време да се тълкува в смисъл, че работникът не губи възнаграждението си или част от него поради упражненото от същия право на годишен отпуск? Или трябва ли тази разпоредба да се тълкува в смисъл, че работникът запазва възнаграждението си през периода, през който упражнява правото си на годишен отпуск, независимо от причината, поради която не работи по време на своя отпуск?
- 2) Трябва ли член 7, параграф 1 от Директива 2003/88 [...] да се тълкува в смисъл, че не допуска национални разпоредби и практики, съгласно които при ползването на отпуска си работникът, неработоспособен поради заболяване, запазва възнаграждението си до размера на възнаграждението, което е получавал непосредствено преди да започне неговият отпуск, включително ако поради дългата продължителност на неработоспособността му това възнаграждение е по-ниско от възнаграждението при пълна работоспособност?

- 3) Трябва ли правото на всеки работник на платен годишен отпуск съгласно член 7 от Директива 2003/88 [...] и постоянната практика на Съда да се тълкува в смисъл, че не допуска при неработоспособност това възнаграждение да се намалява по време на отпуска?

(¹) ОВ L 299, 2003 г., стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 3.

**Преюдициално запитване от Tribunalul Mureş (Румъния), постъпило на 27 май 2020 г. — Sindicatul
Lucrătorilor din Transporturi, TD/SC Samidani Trans SRL**

(Дело C-218/20)

(2020/C 297/31)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Tribunalul Mureş

Страни в главното производство

Жалбоподател: Sindicatul Lucrătorilor din Transporturi, TD

Ответник: SC Samidani Trans SRL

Преюдициални въпроси

- 1) Тълкуване на член 8 от Регламент (ЕО) № 593/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 2008 година относно приложимото право към договорни задължения (Рим I) (¹) [:] изключва ли изборът на приложимия по отношение на индивидуалния трудов договор закон прилагането на закона на страната, в която работникът обичайно е осъществявал трудовата си дейност, или изключва ли наличието на избор на приложимия закон прилагането на член 8, параграф 1, второ изречение от Регламента?
- 2) Тълкуване на член 8 от Регламент (ЕО) № 593/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 2008 година относно приложимото право към договорни задължения (Рим I): представлява ли минималната работна заплата, приложима в държавата, в която работникът обикновено осъществява трудовата си дейност, право, което спада към „разпоредбите, които не могат да бъдат отклонени чрез споразумение съгласно правото, което при липса на избор би било приложимо“ съгласно член 8, параграф 1, второ изречение от Регламента?
- 3) Тълкуване на член 3 от Регламент (ЕО) № 593/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 2008 година относно приложимото право към договорни задължения (Рим I): равнозначно ли е посочването в индивидуалния трудов договор на разпоредбите от румънския Кодекс на труда на избор на румънския закон, доколкото в Румъния е ноторно, че работодателят предопределя съдържанието на индивидуалния трудов договор?

(¹) Регламент (ЕО) № 593/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 2008 година относно приложимото право към договорни задължения (Рим I), (ОВ L 177, 2008 г., стр. 6).

**Преюдициално запитване от Curtea de Apel Constanța (Румъния), постъпило на 29 май 2020 г. —
Euro Delta Danube Srl/Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul Județean Tulcea**

(Дело C-225/20)

(2020/C 297/32)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel Constanța

Страни в главното производство

Жалбоподател: Euro Delta Danube Srl

Отговорник: Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură — Centrul Județean Tulcea

Преюдициален въпрос

- 1) Допускат ли разпоредбите на член 2, точка 23 и на член 19 от Делегиран регламент № 6[4]0/2014 за допълнение на Регламент (ЕС) № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета⁽¹⁾ по отношение на интегрираната система за администриране и контрол и условията за отказ или оттегляне на плащанията и административните санкции, приложими към директните плащания, подпомагането на развитието на селските райони и кръстосаното съответствие, национална правна уредба, която при обстоятелства като разглежданите по главното производство налага на земеделския стопанин административни санкции поради свръхдеклариране, с мотива че същият не е изпълнил условията за допустимост за площта, по отношение на която е прието, че е налице свръхдеклариране, доколкото обработва площ за аквакултура, предоставена му с договор за концесия, без да представи доказателства за съгласието на концедента за използване на земята за селскостопански цели?

⁽¹⁾ Делегиран регламент (ЕС) № 640/2014 на Комисията от 11 март 2014 година за допълнение на Регламент (ЕС) № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на интегрираната система за администриране и контрол и условията за отказ или оттегляне на плащанията и административните санкции, приложими към директните плащания, подпомагането на развитието на селските райони и кръстосаното съответствие (ОВ L 181, 2014 г., стр. 48).

**Преюдициално запитване от Oberster Gerichtshof (Австрия), постъпило на 4 юни 2020 г. —
WD/job-medium GmbH in Liquidation**

(Дело C-233/20)

(2020/C 297/33)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberster Gerichtshof

Страни в главното производство

Ищец в първоинстанционното производство и жалбоподател в производството по ревизионно обжалване: WD

Отговорник в първоинстанционното производство и в производството по ревизионно обжалване: job-medium GmbH in Liquidation

Преюдициални въпроси

- 1) Съвместима ли е с член 31, параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз (2010/C/83/02) и с член 7 от Директива 2003/88/ЕО⁽¹⁾ национална разпоредба, съгласно която, ако работникът предсрочно прекрати едностранно трудовото правоотношение („напускане“) без основателна причина, не се дължи обезщетение за неползван отпуск за текущата (последната) работна година?
- 2) При отрицателен отговор на този въпрос:
- 2.1 Необходимо ли е допълнително да се провери дали за работника е било невъзможно да ползва отпуска?
- 2.2 Въз основа на какви критерии следва да се извърши тази проверка?

⁽¹⁾ Директива на Европейския парламент и на Съвета от 4 ноември 2003 година относно някои аспекти на организацията на работното време (ОВ L 299, 2003 г., стр. 9; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 3).

Преюдициално запитване от Hoge Raad der Nederlanden (Нидерландия), постъпило на 5 юни 2020 г. — Federatie Nederlandse Vakbeweging/Heiploeg Seafood International BV, Heitrans International BV

(Дело C-237/20)

(2020/C 297/34)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden (Върховен съд, Нидерландия)

Страни в главното производство

Жалбоподател: Federatie Nederlandse Vakbeweging

Ответник: Heiploeg Seafood International BV, Heitrans International BV

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли член 5, параграф 1 от Директива 2001/23/ЕО⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че условието „да е образувано производство по несъстоятелност или сходно производство за неплатежоспособност с оглед на ликвидацията на активите на прехвърлителя“ е изпълнено, когато:
 - (i) несъстоятелността на прехвърлителя е неизбежна и следователно той действително е неплатежоспособен,
 - (ii) целта на производството по несъстоятелност според нидерландското право е чрез ликвидация на имуществото на длъжника да се получат възможно най-много приходи за всички кредитори, и
 - (iii) в така наречената процедура pre-pack прехвърлянето (на част) от предприятието се подготвя преди обявяването в несъстоятелност и се осъществява едва след това, като
 - (iv) назначеният от съда синдик преди обявяването в несъстоятелност трябва да се ръководи от интересите на всички кредитори, както и от дружествените интереси, като например интересът от запазване на работните места, което е предмет на контрол от страна на назначения също от съда съдия по несъстоятелността,
 - (v) целта на процедурата pre-pack е в последвалото производство по несъстоятелност да се извърши ликвидация, при която се продава принадлежащото на прехвърлителя предприятие, което е продължило дейността си (going concern) (или част от него), така че всички кредитори да бъдат удовлетворени до възможно най-висока степен и работните места да се запазят, доколкото е възможно, и
 - (vi) провеждането на производството гарантира, че тази цел действително е определяща?
- 2) Следва ли член 5, параграф 1 от Директивата да се тълкува в смисъл, че условието „производството по несъстоятелност или сходно производство да е под надзора на компетентен публичен орган“ е изпълнено, когато прехвърлянето (на част) от предприятието в рамките на процедура pre-pack е подготвено преди обявяването в несъстоятелност и се осъществява след това, и
 - (i) преди обявяването в несъстоятелност това обстоятелство се контролира от синдик и съдия по несъстоятелността, които са били назначени от съда, но не разполагат със законово регламентирани правомощия,
 - (ii) според нидерландското право, преди обявяването в несъстоятелност назначеният синдик трябва да се ръководи от интересите на всички кредитори и от останалите дружествени интереси, като например интересът от запазване на работните места, което е предмет на контрол от страна на назначения съдия по несъстоятелността,
 - (iii) функциите на назначените синдик и съдия по несъстоятелността не се различават от функциите на синдик и съдия по несъстоятелността,

- (iv) договърът, въз основа на който предприятието се прехвърля и който е бил изготвен в хода на процедурата re-pack, се сключва и изпълнява едва след обявяването в несъстоятелност,
- (v) при обявяването в несъстоятелност съдът може да определи синдик или съдия по несъстоятелността, различни от назначените синдик и съдия по несъстоятелността, и
- (vi) синдикът и съдията по несъстоятелността са подчинени на едни и същи изисквания за обективност и независимост, приложими по отношение на синдик и съдия по несъстоятелността в рамките на производство по несъстоятелност, което не е предшествано от процедура re-pack, като независимо от степента на участието им преди обявяването в несъстоятелност те са длъжни, по силата на възложените им от закона правомощия, да проверят дали прехвърлянето на (една част от) предприятието, подготвено преди обявяването в несъстоятелност, е в интерес на всички кредитори и — в случай че отговорът е отрицателен — да вземат решението, че прехвърлянето не може да бъде извършено, като едновременно с това имат право да решат, че поради други основания — например, противоречие с други дружествени интереси, като значението на заетостта — подготвеното преди обявяването на несъстоятелността прехвърляне на (една част от) предприятието не може да бъде извършено?

(¹) Директива 2001/23/ЕО на Съвета от 12 март 2001 година относно сближаването на законодателствата на държавите-членки във връзка с гарантирането на правата на работниците и служителите при прехвърляне на предприятия, стопански дейности или части от предприятия или стопански дейности (ОВ L 82, 2001 г., стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 20).

**Преюдициално запитване от Tribunal de première instance du Luxembourg (Белгия), постъпило на
5 юни 2020 г. — ВJ/État belge**

(Дело C-241/20)

(2020/C 297/35)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal de première instance du Luxembourg

Страни в главното производство

Жалбоподател: ВJ

Отговорник: État belge

Преюдициални въпроси

- 1) Допуска ли член 45 ДФЕС правна уредба като разглежданата в главното производство, независимо дали е възпроизведена в спогодба за избягване на двойното данъчно облагане, съгласно която при изчисляването на данъците му върху дохода в държавата по местопребиваване данъчнозадълженото лице губи част от правото си да се ползва от данъчното освобождаване на определена сума от посочения доход и от другите си лични данъчни предимства (като намаляване на данъка за дългосрочни спестявания, а именно премии, платени в изпълнение на индивидуален договор за застраховка „Живот“, и намаляване на данъка за разходи с цел реализиране на икономии на енергия), поради това че през съответната година то е получило възнаграждения и в друга държава членка, които са били обложени с данък в нея?
- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос, ще бъде ли отговорът утвърдителен и ако данъчнозадълженото лице не получава значителен доход — количествено или пропорционално — в държавата си по местопребиваване, но посочената държава все пак може да му предостави тези данъчни предимства?
- 3) При утвърдителен отговор на втория въпрос, ще бъде ли отговорът утвърдителен и ако по силата на спогодба за избягване на двойното данъчно облагане, сключена между държавата по местопребиваване и другата държава, за облагаемите в тази друга държава приходи данъчнозадълженото лице се е ползвало от личните данъчни предимства, предвидени в данъчното законодателство на тази друга държава, но те не включват някои от данъчните предимства, на които данъчнозадълженото лице по принцип има право в държавата по местопребиваване?

- 4) При утвърдителен отговор на третия въпрос, ще бъде ли отговорът утвърдителен и ако по този начин въпреки последното различие данъчнозадълженото лице получава в тази друга държава намаление на данъка, което е поне равностойно на изгубеното от него в държавата по местопребиваване?
- 5) Ще бъдат ли отговорите на въпросите същите с оглед на член 63, параграф 1 и член 65, параграф 1, буква а) от Договора за функционирането на Европейския съюз по отношение на правна уредба като разглежданата в главното производство, независимо дали е възпроизведена в спогодба за избягване на двойното данъчно облагане, по силата на която при изчисляването на неговия данък върху дохода в държавата по местопребиваване данъчнозадължено лице е лишено от част от правото да се ползва от данъчното освобождаване на определена сума от посочения доход и от другите си лични данъчни предимства (като намаляване на данъка за дългосрочни спестявания, а именно премии, платени в изпълнение на индивидуален договор за застраховка „Живот“, и намаляване на данъка за разходи с цел реализиране на икономии на енергия), поради това че през съответната година то е получило също и доходи от наем на притежаван от него недвижим имот в друга държава членка, които са били обложени с данък в нея?

—————

Преюдициално запитване от Rechtbank Midden-Nederland (Нидерландия), постъпило на 29 май 2020 г. — X, Z/Autoriteit Persoonsgegevens

(Дело C-245/20)

(2020/C 297/36)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank Midden-Nederland (Първоинстанционен съд, централна Нидерландия)

Страни в главното производство

Жалбоподатели: X, Z

Отговорник: Autoriteit Persoonsgegevens (Администрация за защита на данните)

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 55, параграф 3 от ОРЗД ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че изразът „дейностите по обработване, извършвани от съдилищата при изпълнение на съдебните им функции“ може да означава предоставяне от съдебен орган на достъп до документи по дела, съдържащи лични данни, като достъпът се осъществява — както е посочено в акта за преюдициално запитване — чрез предоставяне на журналист на копия от тези документи по дела?
- а) От значение ли е за отговора на този въпрос дали надзорът върху този вид дейност по обработване на лични данни, осъществяван от компетентния за това национален орган, засяга независимото вземане на съдебни решения по отношение на отделни дела?
- б) От значение ли е за отговора на този въпрос това, че видът и целта на обработването на данни от съдебния орган се състоят в информирането на журналисти, за да им се даде възможност по този начин да отразяват по-добре откритите съдебни заседания, което е в съответствие с принципа за публичност и прозрачност на съдебните производства?
- в) От значение ли е за отговора на този въпрос дали обработването на данните се основава на изрична национална правна уредба?

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните) (ОВ L 119, 2016 г., стр. 1).

—————

**Преюдициално запитване от Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, Afdeling Gent (Белгия),
постъпило на 3 юни 2020 г. — Openbaar Ministerie/EA**

(Дело C-246/20)

(2020/C 297/37)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, Afdeling Gent (Първоинстанционен съд Източна Фландрия, отделение Гент, Белгия)

Страни в главното производство

По протест на: Openbaar Ministerie (държавно обвинение)

Ответник: EA

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли член 2, параграф 1 от Директива 2006/126/ЕО⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че държавите членки трябва автоматично да признаят свидетелство за управление дори когато този документ е издаден въз основа на замяната на свидетелство за управление, което е регистрирано в издаващата държава като изгубено и следователно не е валидно?
- 2) Може ли на основание член 11, параграф 4, втора алинея от Директива 2006/126 държава членка да откаже признаването на свидетелство за управление, издадено въз основа на замяна, когато замяната е извършена в момент, в който държавата членка, която първоначално е издала свидетелството за управление, е отнела свидетелството за управление до успешното преминаване на допълнително обучение?
- 3) Във всеки случай може ли държава членка да откаже признаването на заместващото свидетелство за управление, когато държавата членка, на чиято територия се поставя въпросът за признаването на свидетелството, може да установи въз основа на конкретна и сигурна информация, че свидетелството за управление е престанало да съществува към момента на замяната му?
- 4) Във всеки случай може ли държава членка да откаже признаването на заместващото свидетелство за управление, когато въпросът за признаването се отнася до гражданин на държавата членка, в която се поставя въпросът за признаването, и тази държава членка установи въз основа на конкретна и сигурна информация, че към момента на замяната и/или на искането за признаване заинтересованото лице не отговаря на минималните изисквания за издаване на свидетелство за управление в тази държава членка?
- 5) Трябва ли член 2, параграф 1 от Директива 2006/126 да се тълкува в смисъл, че води до неравенство между гражданина на държава членка, на когото свидетелството за управление се издава едва след като успешно премине допълнително обучение, и гражданин, на когото също е наложено да премине допълнително обучение, но който междувременно — евентуално чрез нарушение на изискването за пребиваване или чрез замяна въз основа на свидетелство за управление, което не е валидно в издаващата държава членка — получава чуждестранно свидетелство за управление?

⁽¹⁾ Директива 2006/126/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 20 декември 2006 година относно свидетелства за управление на превозни средства (ОВ L 403, 2006 г., стр. 18; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 17, стр. 216).

Преюдициално запитване от Cour de cassation (Франция), постъпило на 10 юни 2020 г. — Gtflix Tv/DR

(Дело C-251/20)

(2020/C 297/38)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour de cassation

Страни в главното производство

Касатор: Gtflix Tv

Ответник: DR

Преюдициален въпрос

Трябва ли разпоредбите на член 7, точка 2 от Регламент (ЕС) № 1215/2012⁽¹⁾ да се тълкуват в смисъл, че лице, което счита, че разпространяването на клеветнически твърдения в интернет нарушава правата му, и претендира както поправка на данни и заличаване на информация, така и обезщетение за произтичащите от тях неимуществени и имуществени вреди, може да предяви пред юрисдикциите на всяка държава членка, на чиято територия е достъпна или е била достъпна публикуваната в интернет информация, искане за обезщетение на вредата, причинена на територията на тази държава членка, в съответствие с решение eDate Advertising (т. 51 и 52) [Решение на Съда от 25 октомври 2011 г., съединени дела C-509/09 и C-161/10] или това лице трябва да отправи искането за обезщетение пред юрисдикция, компетентна да разпореди поправянето на данните и заличаването на клеветническите коментари в съответствие с решение Svensk Handel (т. 48) [Решение на Съда от 17 октомври 2017 г., дело C-194/16]?

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 1215/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 351, 2012 г., стр. 1)

Преюдициално запитване от Hof van beroep Brussel (Белгия), постъпило на 9 юни 2020 г. — Imprexco N.V./Novartis AG

(Дело C-253/20)

(2020/C 297/39)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hof van beroep Brussel (Апелативен съд Брюксел, Белгия)

Страни в главното производство

Жалбоподател: Imprexco N.V.

Ответник: Novartis AG

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли членове 34—36 ДФЕС да се тълкуват в смисъл, че ако марков (референтен) лекарствен продукт и генеричен лекарствен продукт са пуснати на пазара в ЕИП от икономически свързани предприятия, предприятиите от притежател на марката действия срещу по-нататъшната продажба на генеричния лекарствен продукт в държавата на внос от паралелен вносител, който го е преопаковал, като му е поставил марката на марковия (референтния) лекарствен продукт, могат да доведат до изкуствено разделяне на пазарите между държавите членки?
- 2) Ако отговорът на този въпрос е утвърдителен: следва ли тогава предприятиите от притежателя на марката действия срещу това преобозначаване да се проверяват въз основа на условията BMS (съгласно решение на Съда от 11 юли 1996 г., Bristol-Myers Squibb и др. (C-427/93, C-429/93 и C-436/93, EU:C:1996:282)?
- 3) От значение ли е за отговора на тези въпроси обстоятелството, че генеричният лекарствен продукт и марковият (референтният) лекарствен продукт са идентични, съответно имат еднакъв терапевтичен ефект съгласно член 3, параграф 2 от Кралския указ от 19 април 2001 г относно паралелния внос?

Преюдициално запитване от Hof van beroep te Brussel (Белгия), постъпило на 9 юни 2020 г. — PI Pharma NV/Novartis AG, Novartis Pharma NV

(Дело C-254/20)

(2020/C 297/40)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hof van beroep Brussel (Апелативен съд Брюксел, Белгия)

Страни в главното производство

Жалбоподател: PI Pharma NV

Ответник: Novartis AG, Novartis Pharma NV

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли членове 34—36 ДФЕС да се тълкуват в смисъл, че ако марков (референтен) лекарствен продукт и генеричен лекарствен продукт са пуснати на пазара в ЕИП от икономически свързани предприятия, предприятиите от притежател на марката действия срещу по-нататъшната продажба на генеричния лекарствен продукт в държавата на внос от паралелен вносител, който го е преопаковал, като му е поставил марката на марковия (референтния) лекарствен продукт, могат да доведат до изкуствено разделяне на пазарите между държавите членки?
- 2) Ако отговорът на този въпрос е утвърдителен: следва ли тогава предприятиите от притежателя на марката действия срещу това преобозначаване да се проверяват въз основа на условията BMS (съгласно решение на Съда от 11 юли 1996 г., Bristol-Myers Squibb и др. (C-427/93, C-429/93 и C-436/93, EU:C:1996:282)?
- 3) От значение ли е за отговора на тези въпроси обстоятелството, че генеричният лекарствен продукт и марковият (референтният) лекарствен продукт са идентични, съответно имат еднакъв терапевтичен ефект съгласно член 3, параграф 2 от Кралския указ от 19 април 2001 г относно паралелния внос?

Преюдициално запитване от **Bundesfinanzhof (Германия)**, постъпило на **18 юни 2020 г.** —
Finanzamt T/S

(Дело C-269/20)

(2020/C 297/41)

Език на производството: *немски*

Запитваща юрисдикция

Bundesfinanzhof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Finanzamt T

Ответник: S

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли предвиденото в член 4, параграф 4, втора алинея от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота (¹) право на държавите членки да разглеждат като едно данъчнозадължено лице всички лица, установени на територията им, които, макар и юридически независими, са тясно обвързани едно с друго от финансови, икономически и организационни връзки, да се упражнява така, че
 - а) едно от тези лица да се разглежда като едно данъчнозадължено лице, което е данъчнозадължено лице за всички сделки на тези лица, или така, че
 - б) разглеждането като едно данъчнозадължено лице непременно — а оттам и като възникват значителни данъчни загуби — трябва да води до формирането на отделна от тясно обвързаните едно с друго лица ДДС група, която представлява специално създаден за целите на ДДС фиктивен субект?
2. Ако правилният отговор на първия въпрос е отговор а): следва ли от практиката на Съда на Европейския съюз относно целите, различни от икономическата дейност на лицето, по смисъла на член 6, параграф 2 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота (решение на Съда от 12 февруари 2009 г., VNLTO, C-515/07, EU:C:2009:88), че в случай на данъчнозадължено лице, което:
 - а) от една страна, упражнява икономическа дейност и извършва възмездни доставки по смисъла на член 2, точка 1 от Шеста Директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота, и

- б) от друга страна, същевременно извършва дейност, с която се ангажира като държавен орган (свързана с упражняването на властнически правомощия дейност), по отношение на която съгласно член 4, параграф 5 от Шеста Директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота не се разглежда като данъчнозадължено лице,

безвъзмездната доставка на услуги от областта на икономическата му дейност за свързаната с упражняването на властнически правомощия област на дейност не подлежи на облагане съгласно член 6, параграф 2, буква б) от Шеста Директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота?

(¹) ОВ L 145, 1977 г., стр. 1.

Преюдициално запитване от Giudice di pace di Massa (Италия), постъпило на 19 юни 2020 г. — GN, WX/Prefettura di Massa Carrara — Ufficio Territoriale del Governo di Massa Carrara

(Дело C-274/20)

(2020/C 297/42)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Giudice di pace di Massa

Страни в главното производство

Жалбоподатели: GN, WX

Ответник: Prefettura di Massa Carrara — Ufficio Territoriale del Governo di Massa Carrara

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли понятието забрана за „дискриминация на основание гражданство“, по смисъла на член 18 ДФЕС, да се тълкува в смисъл, че се забранява всяко законотворчество от страна на държавите членки, което може, дори и косвено, скрито и/или фактически, да създаде затруднения за гражданите на другите държави членки?
- 2) В случай на утвърдителен отговор на първия въпрос, може ли член 93, параграф 1-bis от Codice della Strada (Кодекса за движение по пътищата) относно забраната за движение с чуждестранни регистрационни номера (независимо от собственика) след шестдесет дни пребиваване в Италия, да създаде затруднения за гражданите на другите държави членки (притежаващи автомобили с чуждестранен регистрационен номер), поради което да въвежда дискриминация на основание гражданство?
- 3) Трябва ли понятията:
 - а) „право на свободно движение и пребиваване на територията на държавите членки“ съгласно член 21 ДФЕС;
 - б) „вътрешен пазар“, който „обхваща пространство без вътрешни граници, в което свободното движение на стоки, хора, услуги и капитали е осигурено в съответствие с разпоредбите на Договорите“ съгласно член 26 ДФЕС;
 - в) „Свободното движение на работници се гарантира в рамките на Съюза“ съгласно член 45 ДФЕС;
 - г) „ограниченията на свободата на установяване на граждани на държава членка на територията на друга държава членка се забраняват“ съгласно членове 49—55 ДФЕС
 - д) „забраняват се ограниченията на свободното предоставяне на услуги в рамките на Съюза по отношение на гражданите на държавите членки, които са установили в държава членка, различна от тази, в която се намира лицето, за което са предназначени услугите“, съгласно членове 56—62 ДФЕС,

да се тълкуват в смисъл, че националните разпоредби, които могат, дори и само косвено, скрито и/или фактически, да ограничат или да затруднят — по отношение на европейските граждани — упражняването на правото на свободно движение и пребиваване на територията на държавите членки, правото на свободно движение на работници в рамките на Съюза, свободата на установяване и свободата на предоставяне на услуги или да повлияят по някакъв начин на гореспоменатите права, също се забраняват?

- 4) В случай на утвърдителен отговор на третия въпрос, може ли член 93, параграф 1-bis от Codice della Strada (Кодекса за движение по пътищата) относно забраната за движение с чуждестранни регистрационни номера (независимо от собственика) след шестдесет дни пребиваване в Италия, да ограничи, затрудни или повлияе по някакъв начин на упражняването на правото на свободно движение и пребиваване на територията на държавите членки, правото на свободно движение на работници в рамките на Съюза, на свободата на установяване и на свободата на предоставяне на услуги?

Преюдициално запитване от tribunal du travail francophone de Bruxelles (Белгия), постъпило на 25 юни 2020 г. — CO, ME, GC и 42 други/МЈ, Европейска комисия, Европейска служба за външна дейност, Съвет на Европейския съюз, Eulex Kosovo

(Дело C-283/20)

(2020/C 297/43)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal du travail francophone de Bruxelles

Страни в главното производство

Ищци: CO, ME, GC и 42-ма други

Ответници: МЈ, Европейска комисия, Европейска служба за външна дейност, Съвет на Европейския съюз, Eulex Kosovo

Преюдициален въпрос

Трябва ли членове 8.3 и 10.3 от Съвместно действие 2008/124/ОВППС на Съвета от 4 февруари 2008 година относно мисията на Европейския съюз в областта на върховенството на закона в Косово, EULEX KOSOVO ⁽¹⁾, преди изменението му с Решение 2014/349/ОВППС на Съвета от 12 юни 2014 г. ⁽²⁾, евентуално във връзка с всички други възможни релевантни разпоредби, да се тълкуват в смисъл, че предоставят на ръководителя на мисия правото да действа от свое име и за своя сметка в качеството на работодател на международния граждански персонал, зает на служба в мисията EULEX KOSOVO за периода преди 12 юни 2014 г., или като се вземат предвид по-специално членове 8.5 и 9.3 от Съвместно действие 2008/124/ОВППС, преди изменението му от 12 юни 2014 г., в смисъл че предоставят качеството работодател на Европейския съюз и/или на институция на Европейския съюз като Европейската комисия, Европейската служба за външна дейност, Съвета на Европейския съюз или на всяка друга възможна институция, за сметка на който/която ръководителят на мисия е действал до тази дата по силата на мандат, на делегиране на правомощия или на всякаква друга форма на представителство, която се определя според случая?

⁽¹⁾ ОВ L 42, 2008 г., стр. 92.

⁽²⁾ Решение за изменение на Съвместно действие 2008/124/ОВППС относно мисията на Европейския съюз в областта на върховенството на закона в Косово, EULEX KOSOVO (ОВ L 174, 2014 г., стр. 42).

Преюдициално запитване от tribunal judiciaire — Bobigny (Франция), постъпило на 30 юни 2020 г. — BNP Paribas Personal Finance SA/ZD

(Дело C-288/20)

(2020/C 297/44)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal Judiciaire — Bobigny

Страни в главното производство

Ищец: BNP Paribas Personal Finance SA

Ответник: ZD

Преюдициални въпроси

- 1) Представяват ли основен предмет на договора по смисъла на член 4, параграф 2 от Директива 93/13⁽¹⁾ клаузи като тези по главното производство, които предвиждат по-специално че швейцарският франк е разчетната валута, а еврото е валутата на изплащане, и съответно оставят валутния риск за сметка на кредитополучателя, при положение че размерът на разходите за обмен на валута не се оспорва и че са налице клаузи, предвиждащи възможност на определени дати кредитополучателят да упражни опция за конвертиране в евро съгласно предварително установена формула?
- 2) Изключва ли Директива 93/13, тълкувана с оглед на принципа на ефективност на общностното право, национална съдебна практика, съгласно която клауза или съвкупност от клаузи като разглежданите в главното производство са „ясни и разбираеми“ по смисъла на Директивата по съображения че:

- в предварителната оферта за кредит подробно се посочват валутните операции, осъществявани при изпълнението на договора за кредит, и се уточнява, че обменният курс на еврото в швейцарски франкове е този, който се прилага два работни дни преди датата на събитието, което определя операцията, така както е публикуван на сайта на Европейската централна банка,
- в офертата се посочва, че кредитополучателят дава съгласието си за валутните операции по обмен на швейцарски франкове в евро и на евро в швейцарски франкове, необходими за функционирането и за погасяването на кредита, и че кредитодателят ще извърши конвертирането в швейцарски франкове на остатъка от месечните погасителни вноски в евро след заплащане на кредитните разходи,
- в офертата се посочва, че когато при валутната операция се получи сума, по-ниска по размер от изискуемата погасителна вноска в швейцарски франкове, погасяването на главницата ще бъде по-бавно и евентуално непогасената с вноската част от главницата ще бъде добавена към дебитното салдо по сметката в швейцарски франкове, и се уточнява, че погасяването на главницата по кредита се променя в зависимост от промените в обменния курс, прилаган към месечните погасителни вноски, в посока към повишаване или понижаване, и че това може да доведе до удължаване или намаляване на срока на погасяване на кредита и евентуално до промяна на общия размер на подлежащата на погасяване сума,
- в членовете „вътрешна сметка в евро“ и „вътрешна сметка в швейцарски франкове“ подробно са описани операциите, извършвани при всяко плащане на погасителна вноска, с които се кредитира и дебитираща всяка сметка, а в договора се посочва по прозрачен начин конкретното функциониране на механизма на конвертиране на чуждестранната валута,

въпреки че в офертата не се упоменават изрично по-специално нито „валутният риск“, който се поема от кредитополучателя поради неполучаването на доходи в разчетната валута, нито „рискът от лихвени проценти“?

- 3) При утвърдителен отговор на втория въпрос допуска ли Директива 93/13, тълкувана с оглед на принципа на ефективност на общностното право, национална съдебна практика, съгласно която клауза или съвкупност от клаузи като разглежданите в главното производство са „ясни и разбираеми“ по смисъла на Директивата, при положение че единственото обстоятелство в допълнение към изложените във втория въпрос е извършването на симулация на обезценяване с 5,27 % на валутата на изплащане спрямо разчетната валута в договор с първоначален срок от 20 години, без извън това да се използват думи като „риск „или“затруднение“?
- 4) В чия тежест — на продавача или на доставчика, или пък на потребителя е да докаже, че клаузата е изразена на „ясен и разбираем“ език по смисъла на Директива 93/13, включително и какви са обстоятелствата около сключването на договора?
- 5) Ако доказването на ясни и разбираем характер на клаузата е в тежест на продавача или доставчика, допуска ли Директива 93/13 национална съдебна практика, съгласно която при наличието на документи относно техниките на продажба кредитополучателите трябва да докажат, от една страна, че са получили информацията, съдържаща се в тези документи, и от друга страна, че банката им я е предоставила или, напротив, изисква това обстоятелство да създава оборима презумпция, че съдържащата се в документите информация е предоставена, включително и устно, на кредитополучателите, чието оборване е в тежест на продавача или на доставчика, който носи отговорност за информацията, предоставяна от избраните от него посредници?

- б) Може ли да се приеме, че е налице значителна неравнопоставеност в договор като разглеждания в главното производство, в който двете страни понасят валутен риск, при положение че, от една страна, продавачът или доставчикът разполага с по-големи възможности от потребителя, за да предвиди валутния риск, а от друга страна, рискът, понасян от продавача или от доставчика е ограничен, докато понасяният от потребителя е неограничен?

(¹) Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори (ОВ L 95, 1993 г., стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273).

Преюдициално запитване от Cour d'appel de Paris (Франция), постъпило на 30 юни 2020 г. — IV/FA

(Дело C-289/20)

(2020/C 297/45)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour d'appel de Paris

Страни в главното производство

Жалбоподател: IV

Ответник: FA

Преюдициален въпрос

Може ли, когато, както в настоящия случай, от фактическите обстоятелства следва, че един от съпрузите поделва живота си между две държави членки, да се приеме, по смисъла на член 3 от Регламент (ЕО) № 2201/2003 (¹) и за нуждите на прилагането му, че обичайното местопребиваване на съпруга е в две държави членки, така че ако посочените в този член условия са изпълнени в две държави членки, съдилищата на тези две държави са еднакво компетентни да се произнесат по бракоразводното дело?

(¹) Регламент (ЕО) № 2201/2003 на Съвета от 27 ноември 2003 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по брачни дела и делата, свързани с родителската отговорност, с който се отменя Регламент (ЕО) № 1347/2000 (ОВ L 338, 2003 г., стр. 1).

Преюдициално запитване от Satversmes tiesa (Латвия), постъпило на 30 юни 2020 г. — AS Latvijas Gāze/Latvijas Republikas Saeima, Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija

(Дело C-290/20)

(2020/C 297/46)

Език на производството: латвийски

Запитваща юрисдикция

Satversmes tiesa

Страни в главното производство

Жалбоподател: AS Latvijas Gāze

Ответник: Latvijas Republikas Saeima, Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 23 и член 32, параграф 1 от Директива 2009/73/ЕО ⁽¹⁾ да се тълкуват в смисъл, че държавите членки следва да приемат правна уредба, съгласно която, от една страна, всеки краен клиент може да избира към какъв вид система — преносна или разпределителна — да се свърже и, от друга страна, операторът на системата е длъжен да му разреши да се свърже към съответната система?
- 2) Трябва ли член 23 от Директива 2009/73/ЕО да се тълкува в смисъл, че държавите членки са длъжни да приемат правна уредба, съгласно която се разрешава свързване към газопреносната система единствено на небитов краен клиент (т.е. единствено на промишлен клиент)?
- 3) Трябва ли член 23 от Директива 2009/73/ЕО, и по-специално понятието „нов промишлен клиент“, да се тълкува в смисъл, че този член установява задължение за държавите членки да приемат правна уредба, съгласно която се разрешава свързване към газопреносната система единствено на небитов краен клиент (т.е. единствено на промишлен клиент), който преди това не е бил свързан към разпределителната система?
- 4) Трябва ли член 2, точка 3 и член 23 от Директива 2009/73/ЕО да се тълкуват в смисъл, че не допускат правна уредба на държава членка, съгласно която преносът на природен газ включва транспортирането на природен газ директно към системата за доставка на природен газ на крайния клиент?

⁽¹⁾ Директива 2009/73/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 юли 2009 година относно общите правила за вътрешния пазар на природен газ и за отмяна на Директива 2003/55/ЕО (ОВ L 211, 2009 г., стр. 94).

**Преюдициално запитване от Conseil d'État (Франция), постъпило на 6 юли 2020 г. — Icade
Promotion Logement SAS/Ministère de l'Action et des Comptes publics**

(Дело C-299/20)

(2020/C 297/47)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Conseil d'État

Страни в главното производство

Жалбоподател: Icade Promotion Logement SAS

Ответник: Ministère de l'Action et des Comptes publics

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 392 от Директива от 28 ноември 2006 г. ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че режимът на облагане на маржа се прилага само за сделки за доставка на недвижими имоти, чието придобиване се облага с данък върху добавената стойност, без данъчнозадълженото лице, което ги препродава, да има право да извърши приспадане на посочения данък? Позволява ли член 392 този режим на облагане да се прилага за сделки за доставка на недвижими имоти, чието придобиване не се облага с посочения данък, било защото придобиването не попада в приложното му поле или защото, макар да попада в приложното му поле, придобиването е освободено от данъка?
- 2) Трябва ли член 392 от Директивата от 28 ноември 2006 г. да се тълкува в смисъл, че изключва прилагането на режима на облагане на маржа за сделки за доставка на земя за строеж в следните два случая:

— когато между придобиването и препродажбата от данъчнозадълженото лице придобитата в незастроен вид земя е станала земя за строеж,

- когато между придобиването и препродажбата от данъчнозадълженото лице характеристиките на незастроена земя са претърпели промени, като например парцелиране или извършване на строителни работи по изграждането на различни мрежи, позволяващи оборудването на парцелите с комунални съоръжения (пътища, водоснабдяване с питейна вода, електрозахранване, газоснабдяване, канализация, далекосъобщителна инфраструктура)?

(¹) Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7)

Иск, предявен на 22 юли 2020 г. — Европейска комисия/Република Австрия

(Дело C-328/20)

(2020/C 297/48)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: D. Martin и B.-R. Killmann)

Ответник: Република Австрия

Искания на ищеца

Ищецът иска от Съда:

- да установи, че чрез въвеждане на механизъм за коригиране на семейни помощи и отстъпки за деца за работещи, чиито деца живеят постоянно в друга държава членка, Република Австрия е нарушила задълженията си по член 7 и член 67 от Регламент (ЕО) № 883/2004 (¹) и задълженията си по член 4 от Регламент № 883/2004 и член 7, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 492/2011 (²),
- да установи също така, че чрез въвеждане на механизъм за коригиране на семеен бонус Плюс, отстъпките за единствен работещ, за един родител и за издръжка, в полза работниците мигранти, чиито деца живеят постоянно в друга държава членка, Република Австрия е нарушила задълженията си по член 7, параграф 2 от Регламент № 492/2011,
- да осъди Република Австрия да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

За децата на работещи в тази държава лица Австрия предоставя под формата на еднаква за всички фиксирана сума семейни обезщетения и социални предимства за семейни помощи и отстъпки за деца, както и данъчни облекчения за семеен бонус Плюс, отстъпки за единствен работещ, за един родител и за издръжка, в полза на работниците мигранти. От 1 януари 2019 г. австрийските разпоредби предвиждат, че тези държавни помощи следва да се коригират спрямо общото равнище на цените за всяка държава членка, в която пребивава постоянно детето.

Първо основание:

Комисията твърди, че семейните помощи и отстъпките за деца са семейни обезщетения по смисъла на Регламент № 883/2004. Членове 7 и 67 от този регламент забраняват държава членка да обуславя предоставянето или размера на семейните обезщетения от условието членовете на семейството на работещия да живеят в държавата членка, която предоставя обезщетението. Чрез въвеждането на механизъм за коригиране обаче Австрия разглежда семейните обезщетения в полза на децата именно според това в коя държава членка децата живеят. По този начин Австрия нарушава членове 7 и 67 от Регламент № 883/2004.

Второ основание:

Комисията освен това твърди, че коригирането, което Австрия е въвела, поставя в по-добро положение правоимащите лица, чийто деца живеят в държави членки с по-високо равнище на цените, от лицата, чийто деца живеят в Австрия, докато лицата с деца, които живеят в държави членки с по-ниско равнище на цените са третирани по-неблагоприятно. По повод въвеждането на механизъм за коригиране Австрия изхожда обаче от икономии за националния бюджет, което би могло да означава единствено, че има повече получатели на такива обезщетения и облекчения, чийто деца живеят в държави членки с по-ниско равнище на цените в сравнение с Австрия.

Ето защо чрез механизма за коригиране Австрия създава като резултат непряка дискриминация в ущърб на работниците мигранти. Не се установява законна цел за обосноваването на тази дискриминация. Поради това по отношение на семейните помощи и отстъпките за деца Австрия нарушава принципа за равно третиране, установен в член 4 от Регламент № 883/2004 и в член 7, параграф 2 от Регламент № 492/2011, а по отношение на семеен бонус Плюс, отстъпките за единствен работещ, за един родител и за издръжка, принципът на равно третиране по член 7, параграф 2 от Регламент № 492/2011.

⁽¹⁾ Регламент на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година за координация на системите за социално осигуряване (ОВ L 166, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 82).

⁽²⁾ Регламент на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2011 година относно свободното движение на работници в Съюза (ОВ L 141, 2011 г., стр. 1).

**Жалба, подадена на 22 юли 2020 г. от Volotea, SA срещу решението, постановено от Общия съд
(първи разширен състав) на 13 май 2020 г. по дело T-607/17, Volotea/Комисия**

(Дело C-331/20 P)

(2020/C 297/49)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Volotea, SA (представители: M. Caragnano, avvocato, M. Nordmann, Rechtsanwalt)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

- да отмени точки 1 и 2 от диспозитива на обжалваното съдебно решение;
- да отмени частично член 1, параграфи 2, 3 и 4 и възстановяването на решението от Комисията ⁽¹⁾ от 29 юли 2016 г. относно държавна помощ SA.33983, приложена от Италия за компенсация на летищата в Сардиния за задължения за извършване на обществена услуга в частта му, засягаща жалбоподателя.

При условията на евентуалност:

- да отмени точки 1 и 2 от диспозитива на обжалваното съдебно решение;
- да върне делото на Общия съд.

Освен това жалбоподателят иска от Съда да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Общият съд е приложил неправилно понятието за държавна помощ по член 107, параграф 1 ДФЕС. По-конкретно, съдът е приложил погрешно понятието за икономическо предимство, превишил е своята компетентност, като е заменил мотивите на Европейската комисия със свои мотиви, и неправилно е преценил критериите за селективност, държавни ресурси и нарушаване на конкуренцията.

Общият съд е допуснал грешка в обосновката на държавна помощ по член 107, параграф 3, буква в) ДФЕС и Насоките на Общността за финансирането на летища и за предоставянето на държавни първоначални помощи за авиокомпаниите, опериращи на регионални летища.

Общият съд не е отчел принципа на защита на оправданите правни очаквания в своето разпореждане за възстановяване; допуснал е грешка, признавайки нарушение на член 296, параграф 2 ДФЕС поради липса на надлежни мотиви на Европейската комисия и е нарушил правото на жалбоподателя на ефективно правно средство за защита.

(¹) Решение (ЕС) 2017/1861 на Комисията от 29 юли 2016 година относно държавна помощ SA.33983 (2013/C) (ex 2012/NN) (ex 2011/N) — Италия — Компенсация на летищата в Сардиния за задължения за извършване на обществена услуга (услуга от общ икономически интерес — УОИИ) (ОВ L 268, 2017 г., стр. 1).

**Жалба, подадена на 23 юли 2020 г. от easyJet Airline Co. Ltd срещу решението, постановено от
Общия съд (първи разширен състав) на 13 май 2020 г. по дело T-8/18, easyJet Airline/Комисия**

(Дело C-343/20 P)

(2020/C 297/50)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: easyJet Airline Co. Ltd (представители: J. Rivas Andrés, avocat, A. Manzanque Valverde, abogada)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

- да отмени обжалваното съдебно решение и/или да отмени Решение (ЕС) 2017/1861 (¹) на Комисията от 29 юли 2016 г. относно държавна помощ SA33983 (2013/C) (ex 2012/NN) (ex 2011/N) — Италия — Компенсация на летищата в Сардиния за задължения за извършване на обществена услуга (услуга от общ икономически интерес — УОИИ), в частта, която се отнася до жалбоподателя;
- при условията на евентуалност, да отмени обжалваното съдебно решение и да върне делото на Общия съд за ново разглеждане; и
- да осъди Комисията да заплати съдебните разходи по настоящото производство и по първоинстанционното производство.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят счита, че обжалваното съдебно решение следва да бъде отменено поради посочените четири правни основания:

Първо, в обжалваното съдебно решение е допусната грешка при прилагането на правото като е смесена преценката на две условия относно наличието на държавна помощ (ресурси на държавата и предимство).

Второ, в обжалваното съдебно решение е допусната грешка при прилагането на правото, като е прието, че принципът на частния оператор в условията на пазарна икономика не е приложим в настоящия случай. Общият съд неправилно е приел, че летищните оператори не са допринесли със собствени средства в значителен размер и не са действали като частни оператори в условията на пазарна икономика. Освен това мотивите в обжалваното съдебно решение относно неприлагането на принципа на частния оператор в условията на пазарна икономика са в нарушение на член 345 ДФЕС, на принципите на равно третиране и недопускане на дискриминация, както и на правото на защита на easyJet.

Трето, в обжалваното съдебно решение е допусната грешка при прилагането на правото, като е прието, че летищните оператори са действали само като посредници на регион Сардиния.

Четвърто, в обжалваното съдебно решение е допусната грешка при прилагането на правото при идентифицирането на: (i) крайните получатели на регионалната схема за помощи; (ii) непрякото предимство; и (iii) вторичните последици от тази схема.

(¹) ОВ L 268, 2017 г., стр. 1.

ОБЩ СЪД

Жалба, подадена на 15 юни 2020 г. — Pollinis France/Комисия

(Дело T-371/20)

(2020/C 297/51)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Pollinis France (Париж, Франция) (представител: С. Lepage, адвокат)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- Да отмени имплицитното решение на Европейската комисия за отхвърляне на потвърдителното заявление за достъп до документи, регистрирани под номер GESTDEM № 2020/0498 съгласно член 8, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1049/2001;⁽¹⁾
- да осъди Европейската комисия да заплати 3 000 EUR на жалбоподателя за съдебните разноски в приложение на член 134, параграф 1 от Процедурния правилник.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква три основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: обжалваното решение нарушава член 4, параграф 3, втора алинея от Регламент (ЕО) № 1049/2001, доколкото Европейската комисия не е посочила мотиви за прилагането на изключението за защита на процеса на вземане на решения.
2. Второ основание: обжалваното решение нарушава член 4, параграф 3, втора алинея от Регламент (ЕО) № 1049/2001, доколкото е налице по-висш обществен интерес, който диктува оповестяването на поисканите документи и същите трябва да се ползват от по-широкия достъп, предоставен на „законодателните документи“.
3. Трето основание: обжалваното решение нарушава член 6, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1367/2006 на Европейския парламент и на Съвета,⁽²⁾ доколкото изключението, предвидено в член 4, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1049/2001, трябва да се тълкува и прилага още по-стриктно, когато исканата информация се отнася до емисии в околната среда.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, 2001 г., стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76).

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1367/2006 на Европейския парламент и на Съвета от 6 септември 2006 година относно прилагането на разпоредбите на Орхуската конвенция за достъп до информация, публично участие в процеса на вземане на решения и достъп до правосъдие по въпроси на околната среда към институциите и органите на Общността (ОВ 2006 L 264, стр. 13; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 17, стр. 126).

Жалба, подадена на 20 юни 2020 г. — Datax/REA

(Дело T-381/20)

(2020/C 297/52)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Datax sp. z o.o. (Варшава, Полша) (представител: J. Vober, lawyer)

Ответник: Изпълнителна агенция за научни изследвания

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението от 13 ноември 2019 г. (ARES 2019 7018535 — 13.11.2019) за частично отхвърляне на допустимите разходи и възстановяване на финансирането от ЕС, което предвижда плащане на неустойки от страна на жалбоподателя;
- да осъди Изпълнителната агенция за научни изследвания да заплати съдебните разноски, включително разноските на жалбоподателя за процесуално представителство пред Общия съд.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква осем основания в подкрепа на жалбата.

1. В рамките на първото основание се изтъкват грешки във връзка с фактическите изводи и нарушение на полското трудово право.
2. Второто основание е нарушение на основните принципи на правото на Европейския съюз, по-специално принципа на правовата държава.
3. Третото основание е липсата на нередности от страна на жалбоподателя.
4. Четвърто основание е неприлагането на принципа на пропорционалност.
5. Пето основание е неправилно твърдение за нарушение от страна на жалбоподателя на договорите за отпускане на безвъзмездни средства.
6. В рамките на шестото основание, изтъкнато при условията на евентуалност, се твърди, че обжалваното решение е било неправилно прието от REA, която е изпълнителна агенция на Европейския съюз, вместо от Европейската комисия.
7. Седмото основание, което също е изтъкнато при условията на евентуалност, е нарушение на правото на Кралство Белгия.
8. В рамките на осмото основание, което също е изтъкнато при условията на евентуалност, се твърди, че финансовите претенции на ответника са погасени по давност.

Жалба, подадена на 19 юни 2020 г. — Flašker/Комисия

(Дело T-392/20)

(2020/C 297/53)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Petra Flašker (Гросупле, Словения) (представител: K. Zdolšek, lawyer)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението на Европейската комисия от 24 март 2020 г. по дело SA.43546 — Предполагаема държавна помощ за Lekarna Ljubljana, като обяви, че посочените от жалбоподателя мерки не съставляват държавна помощ без преминаване към фазата на официално разследване;
- да осъди Европейската комисия да плати направените от нея съдебни разноски, както и съдебните разноски на жалбоподателя.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква три основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание е, че обжалваното решение съдържа противоречиви мотиви в материално отношение, което води до нарушение на задължението за мотивиране, установено в член 296 ДФЕС.
2. В рамките на второто основание се изтъкват фактически и правни грешки в изводите на комисията, че мерките съставляват съществуваща помощ.
 - Жалбоподателят твърди в това отношение, че решението на Комисията се основава на неточни и непълни факти и на неправилна правна квалификация на тези факти, което води до нарушение на членове 107 и 108 ДФЕС.
3. В третото основание се посочва, че споменатите в първите две основания фактически и правни грешки разкриват достатъчно трудности при осъществяване на преценката от страна на Комисията в рамките на настоящото дело и недостатъчно разглеждане на релевантните обстоятелства преди приемане на решението за започване на официална процедура по разследване. Към тези трудности се добавят и други трудности от процесуално естество, посочени в рамките на третото основание. При наличието на тези трудности от Комисията е поискано да започне официалната процедура по разследване и отказвайки да направи това, тя е нарушила процесуалните права на жалбоподателя, които произтичат от член 108, параграф 2 ДФЕС.

Жалба, подадена на 27 юни 2020 г. — Global Translation Solutions/Комисия**(Дело T-404/20)**

(2020/C 297/54)

*Език на производството: английски***Страни**

Жалбоподател: Global Translation Solutions ltd. (Валета, Малта) (представител: С. Mifsud-Bonnici, адвокат)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решенията на ответника от 17 април 2020 г., с които (i) обособена позиция 22 EN>MT по обществена поръчка TRAD19 е възложена на спечелилия оферент и (ii) е отхвърлена офертата на жалбоподателя за обособена позиция 22, както и всички свързани с тях решения на ответника,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква четири основания в подкрепа на жалбата.

1. Първото основание е, че решенията на ответника от 17 април 2020 г., с които (i) обособена позиция 22 EN>MT по обществена поръчка TRAD19 е възложена на спечелилия оферент и (ii) е отхвърлена офертата на жалбоподателя за обособена позиция 22, са незаконосъобразни, тъй като се основават на тежка очевидна грешка в преценката при определяне на стандартната схема за оценяване на изпитния текст.
2. Второто основание е, че решенията на ответника от 17 април 2020 г., с които (i) обособена позиция 22 EN>MT по обществена поръчка TRAD19 е възложена на спечелилия оферент и (ii) е отхвърлена офертата на жалбоподателя за обособена позиция 22, са незаконосъобразни, тъй като стандартната схема за оценяване е определена незаконосъобразно, и по-специално в противоречие с член 160, параграф 1 от Финансовия регламент⁽¹⁾ и общите принципи на правото на Съюза, включително на равно третиране и прозрачност при възлагане на обществените поръчки.

3. Третото основание е, че решенията на ответника от 17 април 2020 г., с които (i) обособена позиция 22 EN>MT по обществена поръчка TRAD19 е възложена на спечелилия оферент и (ii) е отхвърлена офертата на жалбоподателя за обособена позиция 22, са незаконосъобразни, тъй като ответникът не е изложил мотиви за решението си за отхвърляне на офертата на жалбоподателя, както това се изиска от правото на Съюза и от практиката на Съда.
4. Четвъртото основание е, че решенията на ответника от 17 април 2020 г., с които (i) обособена позиция 22 EN>MT по обществена поръчка TRAD19 е възложена на спечелилия оферент и (ii) е отхвърлена офертата на жалбоподателя за обособена позиция 22, са незаконосъобразни, тъй като поведението на ответника при воденето на кореспонденция с ответника след 17 април 2020 г., що се отнася по-специално до обясненията му относно стандартната схема за оценяване и „предварително определените грешки“, противоречи на общите принципи за полагане на дължимата грижа, добра администрация и използване на обществени поръчки.

(¹) Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юли 2018 година за финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза, за изменение на регламенти (ЕС) № 1296/2013, (ЕС) № 1301/2013, (ЕС) № 1303/2013, (ЕС) № 1304/2013, (ЕС) № 1309/2013, (ЕС) № 1316/2013, (ЕС) № 223/2014 и (ЕС) № 283/2014 и на Решение № 541/2014/ЕС и за отмяна на Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 (ОВ L 193, 2018 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 3 юли 2020 г. — КТ/ЕИБ

(Дело T-415/20)

(2020/C 297/55)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: КТ (представител: L. Levi, avocate)

Ответник: Европейска инвестиционна банка

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да обяви настоящата жалба за допустима и основателна, включително съдържащото се в нея възражение за незаконосъобразност;
- и съответно:
 - да отмени взетото на 24 март 2020 г. решение, с което му е наложено дисциплинарно наказание уволнение поради сериозна причина, без предизвестие с обезщетение при прекратяване на правоотношението;
 - да осъди ответника да заплати всички съдебни разходи.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква шест основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: нарушение на правото на защита и по-специално нарушение на член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз.
2. Второ основание: липса на компетентност на издателя на акта.
3. Трето основание: нарушение на изискването за разумен срок и по-специално нарушение на член 41 от Хартата на основните права на Европейския съюз.
4. Четвърто основание: нарушение на принципа на безпристрастност. От една страна, жалбоподателят прави възражение за незаконосъобразност, тъй като според него с член 40 от Правилника за персонала на Европейската инвестиционна банка (ЕИБ) се накърнява принципът на безпристрастност, що се отнася до обективната безпристрастност. От друга страна, според жалбоподателя с въведената от ЕИБ процедура се нарушава принципът на безпристрастност, що се отнася до субективната безпристрастност.

5. Пето основание: явни грешки в преценката и нарушение на правилата за защита на личните данни.
6. Шесто основание: нарушение на принципа на пропорционалност.

Жалба, подадена на 3 юли 2020 г. — KU/EEAS

(Дело T-425/20)

(2020/C 297/56)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: KU (представител: R. Wardyn, адвокат)

Ответник: Европейска служба за външна дейност (ЕСВД)

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението на ЕСВД от 17 септември 2019 г., с което е отхвърлена молбата на жалбоподателя за съдействие,
- да отмени решението от 3 април 2020 г., с което е отхвърлена жалбата, подадена от жалбоподателя по реда на член 90, параграф 2 от Правилника за длъжностните лица,
- да осъди ответника да заплати справедливо обезщетение за тормоза, търпян от жалбоподателя, в размер на 15 000 EUR,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква четири основания в подкрепа на жалбата.

1. Първото основание е недостатъчно мотивиране и необсъждане на доказателствата.
 - Твърди се, че решенията от 17 септември 2019 г. и 3 април 2020 г. на ЕСВД са недостатъчно мотивирани, което противоречи на задължението на администрацията да мотивира своите решения (член 41 параграф 2 от Хартата на основните права на Европейския съюз и член 18 от Европейския кодекс за добро поведение на администрацията).
2. Второто основание е грешка при прилагане на правото: нарушение на член 12а от Правилника за длъжностните лица.
 - ЕСВД е нарушила член 12а от Правилника за длъжностните лица, като е отказала да приеме, че поведението на X, описано в молбата на жалбоподателя за съдействие, представлява психически тормоз по смисъла на този член.
3. Третото основание е явна грешка в преценката.
 - ЕСВД е допуснала явна грешка в преценката, като е отказала да приеме, че поведението на X, описано в молбата за съдействие, представлява психически тормоз.
4. Четвъртото основание е нарушение на задължението за оказване на съдействие: нарушение на член 24 от Правилника за длъжностните лица.
 - Твърди се, че срокът от над шестнадесет месеца не е разумен срок за провеждане на разследване и че ЕСВД, заедно с Службата за разследвания и дисциплинарни въпроси на Комисията (IDOC), е нарушила както принципа на разумен срок, така и задължението да действа бързо и следователно — член 24 от Правилника за длъжностните лица.

Жалба, подадена на 7 юли 2020 г. — JR/Комисия

(Дело T-435/20)

(2020/C 297/57)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: JR (представители: L. Levi и A. Champetier, avocats)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да обяви настоящата жалба за допустима и основателна,
- в резултат на това:
 - да отмени решението от 15 април 2020 г. в частта, в която се отхвърля искането на жалбоподателя за преразглеждане на решението на конкурсната комисия от 16 декември 2019 г. да не го включи в списъка с резерви по вътрешен конкурс COM/03/AD/18 (AD6) — 1 — Администратори и, доколкото е необходимо, да отмени това решение от 16 декември 2019 г.,
 - да осъди ответника да заплати всички съдебни разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква две основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: явна грешка в преценката и нарушение на правилата, които уреждат дейността на конкурсната комисия.
2. Второ основание: нарушение на задължението за мотивиране и на принципа на добра администрация.

Жалба, подадена на 10 юли 2020 г. — Jindal Saw и Jindal Saw Italia/Комисия

(Дело T-440/20)

(2020/C 297/58)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Jindal Saw Ltd (Ню Делхи, Индия), Jindal Saw Italia SpA (Триест, Италия) (представители: R. Antonini, E. Monard и B. Maniatis, адвокати)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/527 на Комисията от 15 април 2020 година за повторно налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на тръби от пластичен чугун (наричан също сферографитен чугун) с произход от Индия по отношение на Jindal Saw Limited след решението на Общия съд по дело T-301/16,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат седем основания.

1. Първо основание — нарушение на член 10, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1225/2009 и на общия принцип на забрана на обратното действие.
2. Второ основание — нарушение на общия принцип на забрана на обратното действие и на общия принцип на правна сигурност.
3. Трето основание — нарушение на член 266 ДФЕС и на член 264 ДФЕС.
4. Четвърто основание — нарушение на принципа на пропорционалност и на член 5, параграф 1 и член 5, параграф 4 ДЕС.
5. Пето основание — нарушение на правото на ефективни правни средства за защита и на член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз.
6. Шесто основание — нарушение на член 103 от Митническия кодекс на Съюза и на член 296 ДФЕС.
7. Седмо основание — липса на компетентност на Комисията да налага регистрационен режим на извършвания от Jindal внос и нарушение на член 14, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 1225/2009.

Жалба, подадена на 10 юли 2020 г. — Jindal Saw и Jindal Saw Italia/Комисия**(Дело T-441/20)**

(2020/C 297/59)

*Език на производството: английски***Страни**

Жалбоподатели: Jindal Saw Ltd (Ню Делхи, Индия), Jindal Saw Italia SpA (Триест, Италия) (представители: R. Antonini, E. Monard и V. Maniatis, адвокати)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателите искат от Общия съд:

- да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/526 от 15 април 2020 година за повторно налагане на окончателно изравнително мито върху вноса на тръби от пластичен чугун (наричан също сферографитен чугун) с произход от Индия по отношение на Jindal Saw Limited след решението на Общия съд по дело T-300/16,
- да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат седем основания.

1. Първо основание — нарушение на член 16, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 597/2009 и на общия принцип на забрана на обратното действие.
2. Второ основание — нарушение на общия принцип на забрана на обратното действие и на общия принцип на правна сигурност.
3. Трето основание — нарушение на член 266 ДФЕС и на член 264 ДФЕС.
4. Четвърто основание — нарушение на принципа на пропорционалност и на член 5, параграф 1 и член 5, параграф 4 ДЕС.

5. Пето основание — нарушение на правото на ефективни правни средства за защита и на член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз.
6. Шесто основание — нарушение на член 103 от Митническия кодекс на Съюза и на член 296 ДФЕС.
7. Седмо основание — липса на компетентност на Комисията да налага регистрационен режим на извършвания от Jindal внос и нарушение на член 24, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 597/2009.

Жалба, подадена на 13 юли 2020 г. — Grangé и Van Strydonck/EUIPO — Nema (âme)

(Дело T-442/20)

(2020/C 297/60)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподатели: Isaline Grangé (Едегем, Белгия) и Alizée Van Strydonck (Стромбек-Беве, Белгия) (представител: M. De Vroey, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Nema Srl (Сан Ладзаро ди Савена, Италия)

Данни за производството пред EUIPO

Заявители на спорната марка: жалбоподателите пред Общия съд

Спорна марка: заявка за словна марка на Европейския съюз „âme“ — заявка за регистрация № 17 895 139

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 4 юни 2020 г. по преписка R 2960/2019-4

Искания

Жалбоподателите искат от Общия съд:

— да отмени обжалваното решение,

— да осъди EUIPO и всяка встъпила страна да заплатят съдебните разноски.

Изложено основание

— Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 13 юли 2020 г. — Sanford/EUIPO — Avery Zweckform (Labels)

(Дело T-443/20)

(2020/C 297/61)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Sanford LP (Атланта, Джорджия, Съединени американски щати) (представител: J. Zecher, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Avery Zweckform GmbH (Оберлайндерн/Вали, Германия)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорния промишлен дизайн: жалбоподателят пред Общия съд

Спорен промишлен дизайн: промишлен дизайн на Общността № 141999-0002

Обжалвано решение: решение на трети апелативен състав на EUIPO от 15 май 2020 г. по преписка R 2413/2018-3

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да отхвърли жалбата на другата страна в производството пред апелативния състав от 11 декември 2018 г. срещу решението на отдела по отмяна на EUIPO от 25 октомври 2018 г.,
- да осъди EUIPO да заплати разноските, включително направените в производството пред апелативния състав.

Изложени основания

- Нарушение на член 25, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета,
- Нарушение на член 6, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета,
- Нарушение на член 7, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета,
- Нарушение на член 63, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета.

Жалба, подадена на 13 юли 2020 г. — VeriGraft/Изпълнителна агенция за малките и средните предприятия (EASME)

(Дело T-457/20)

(2020/C 297/62)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: VeriGraft AB (Гьотеборг, Швеция) (представители: P. Hansson и M. Persson, lawyers)

Ответник: Изпълнителна агенция за малките и средните предприятия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да приеме за установено, че актът на Изпълнителна агенция за малките и средните предприятия за възстановяване на сума в общ размер на 258 588,80 EUR е недействителен,
- да приеме за установено, че отхвърлените от Изпълнителна агенция за малките и средните предприятия разходи (всички или част от тях) общо в размер на 258 588,80 EUR са допустими разходи,
- да приеме за установено, че дебитното известие от Изпълнителна агенция за малките и средните предприятия за сумата от 106 928,74 EUR е недействително и,
- да осъди Изпълнителна агенция за малките и средните предприятия да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква три основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: с акта за възстановяване на суми се нарушава правото на добра администрация;

- От акта за възстановяване на суми, включително приложенията, не е възможно да се разбере точно кои суми не са зачетени от Изпълнителна агенция за малките и средните предприятия и какво е основанието за това. Нарушено е правото на добра администрация, закрепено в член 41 от Хартата на основните права, и по-специално задължението за излагане на мотиви.

2. Второ основание: Според споразумението за отпускане на безвъзмездни средства отхвърлените средства са допустими.
- Според условията на споразумението за отпускане на безвъзмездни средства, сключено между VERIGRAFT и Изпълнителна агенция за малките и средните предприятия, отхвърлените средства във всеки случай са допустими и те са посочени в споразумението за отпускане на безвъзмездни средства, и са отразявани в периодични доклади, одобрени от Изпълнителна агенция за малките и средните предприятия.
3. Трето основание: дебитното известие във всеки случай е недействително, тъй като отхвърлените разходи на VERIGRAFT са допустими съгласно споразумението за отпускане на безвъзмездни средства

VERIGRAFT е направило разходи, превишаващи сумата, която Изпълнителна агенция за малките и средните предприятия иска да събере с акта за събиране на вземания, и затова дебитното известие при всяко положение е невалидно също и на това основание.

Жалба, подадена на 21 юли 2020 г. — Eggy Food/EUIPO (YOUR DAILY PROTEIN)

(Дело T-464/20)

(2020/C 297/63)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Eggy Food GmbH & Co. KG (Оснабрюк, Германия) (представител: J. Eberhardt, rechtsanwalt)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Данни за производството пред EUIPO

Спорна марка: Заявка за регистрация на фигуративна марка на Европейския съюз „YOUR DAILY PROTEIN“ — Заявка № 17 953 235

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 8 май 2020 г. по преписка R 2235/2019-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да разпреди публикуването на регистрацията на марка на Европейския съюз № 17 953 235
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- Нарушение на член 7, параграф 1, букви б) и в) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- нарушение на член 7, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 24 юли 2020 г. — LD/Комисия

(Дело T-474/20)

(2020/C 297/64)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: LD (представител: M. Velardo, avvocato)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд да отмени:

- решение от 20 юни 2019 г., с което жалбоподателят е изключен от участие в изпитите в рамките на Центъра за оценяване (Assessment Center) по конкурс EPSO/AD/371/19,
- решение от 31 октомври 2019 г., с което се отхвърля искането за преразглеждане на изключването от конкурс EPSO/A/371/19,
- решение на Органа по назначаването от 22 април 2020 г., с което се отхвърля жалбата по административен ред по смисъла на член 90, параграф 2 от Правилника.

Освен това жалбоподателят иска Комисията да бъде осъдена да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Правните основания и основните доводи са сходни с изложените по дело T-456/20, LA/Комисия.

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации
на Европейския съюз
L-2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG